

แผนพัฒนาสิทธิระดับพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย : ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่

2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ก่อนทำการนัดหมายเพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษาในเขตทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัดในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด : ดำเนินการจัดทำ รายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุน การดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่กลุ่มจังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับกลุ่มจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง) ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดทั้ง 4 ประเด็น ยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตาม ประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและ ปาล์มน้ำมัน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ทั้งหมด 2 ชนิด คือ “ยางพารา” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 23 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บ ข้อมูลเป็นปกติ 23 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และไม่มีรายการ สถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล ในส่วนของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน” ที่ได้ยกร่างห่วง โซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว อยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และ คณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 - 4 ที่ได้ยกร่างห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติ ทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว โดยปัจจุบันอยู่ระหว่าง ดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการ สถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานกลุ่มจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลกระทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	19
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	42
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	56
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	75
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปัจจุบัน	81
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	82
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ค : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	19
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ยางพารา)	81
แผนภาพที่ 3 : ขั้นตอนการผลักดันแผนพัฒนาสถิติ สู่กระบวนการพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี	84
แผนภาพที่ 4 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี	85

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1 :	โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2549 - 2554	6
ตารางที่ 2 :	พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่ายางพาราของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2554	7
ตารางที่ 3 :	พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่าปาล์มน้ำมันของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2554	8
ตารางที่ 4 :	สถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม พ.ศ. 2553	12
ตารางที่ 5 :	แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2556	13
ตารางที่ 6 :	จำนวนประชากร ปี พ.ศ. 2555 เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย	15
ตารางที่ 7 :	กำลังแรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2551 - 2555	15
ตารางที่ 8 :	เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	21
ตารางที่ 9 :	ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 10 :	ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 11 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
ตารางที่ 12 :	แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”	27
ตารางที่ 13 :	(ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”	34
ตารางที่ 14 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	41
ตารางที่ 15 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	42
ตารางที่ 16 :	(ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม”	44
ตารางที่ 17 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	56
ตารางที่ 18 :	(ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลไม้ปลอดภัย”	58
ตารางที่ 19 :	(ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย”	65
ตารางที่ 20 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	75
ตารางที่ 21 :	(ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”	77
ตารางที่ 22 :	แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ	82
ตารางที่ 23 :	แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	86

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณ ในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพและได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ที่ประกอบด้วยจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดฉบับนี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญ และจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของกลุ่มจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
กลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic
Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์
ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา
และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับ
กลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น
และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์
ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการ
สถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัด
อัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะ
แนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ
ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ สถิติทางการในผังสถิติทางการ
บางรายการอาจจะยังไม่มีผลิตหรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณา
เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนา
ในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (East Coast Southern Sub-region) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของภาคใต้ฝั่งทะเลอ่าวไทย ประกอบด้วยจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง พื้นที่รวมมากที่สุดของภาคใต้ คือ 32,268.824 ตารางกิโลเมตร หรือ 20,164,359 ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.63 ของพื้นที่ภาคใต้

สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบชายทะเล และพื้นที่เชิงเขาดอนกลางของคาบสมุทรใต้แก่ เทือกเขานครศรีธรรมราช เทือกเขาตะนาวศรี และเทือกเขาภูเก็ต โดยมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 600 กิโลเมตร บางส่วนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ได้แก่ ทะเลน้อย ทะเลสาบสงขลา จังหวัดพัทลุง ป่าชายเลน หุ่นคา - สวี จังหวัดชุมพร หมู่เกาะอ่างทอง และในบางคลองร้อยสาย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งพื้นที่เหล่านี้นอกจากจะมีคุณค่าในเชิงนิเวศน์แล้ว ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดอีกด้วย

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านอ่าวไทย และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากคาบสมุทรอินเดีย ภูมิประเทศโดยรวมจึงเป็นแบบร้อนชื้น มีฝนตกยาวนานระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง มกราคมของทุกปี

2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง) มีขนาดใหญ่ที่สุดในภาคใต้ โดยในปี พ.ศ. 2554 มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี จำนวน 439,208 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ กลุ่มจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรองลงมา ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม 416,977 ล้านบาท และ 331,235 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.11 และ 27.90 ตามลำดับ ภาวะเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเติบโตในอัตราต่ำกว่าระดับประเทศและระดับภาคตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา เว้นแต่ปี พ.ศ. 2551 เท่านั้นที่ขยายตัวสูงกว่าระดับภาคและระดับประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2550 ขยายตัวร้อยละ 0.05 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.9 ในปี พ.ศ. 2549 ขยายตัวสูงสุดในปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 3.74 ในปี พ.ศ. 2552 หดตัวลง

¹ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556.

ร้อยละ 0.7 ปี พ.ศ. 2553 ขยายตัวในอัตราร้อยละ 0.92 และในปี พ.ศ. 2554 มีอัตราการขยายตัว ร้อยละ 0.8 และภาคเกษตรหดตัวร้อยละ 2.4 โดยมีสาเหตุต่อเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ และราคาพืชเศรษฐกิจหลัก (ยาง/ปาล์ม/น้ำมัน) ราคาตกต่ำซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมระดับประเทศและ ระดับภาค

ตารางที่ 1 : โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2549 - 2554

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มูลค่า (ล้านบาท)					
	พ.ศ.2549	พ.ศ.2550	พ.ศ.2551	พ.ศ.2552	พ.ศ.2553	พ.ศ.2554
ภาคใต้	811,515	850,022	910,459	867,004	982,231	1,187,420
ภาคเกษตร	303,103	302,998	335,827	301,898	359,586	425,498
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	110,401	108,654	125,527	111,970	134,786	163,667
สุราษฎร์ธานี	44,285	43,399	52,020	45,026	54,485	67,841
นครศรีธรรมราช	33,910	31,075	33,673	31,741	39,105	47,340
ชุมพร	19,380	21,238	26,173	23,482	27,059	31,666
พัทลุง	12,826	12,942	13,661	11,722	14,138	16,819
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน	79,201	81,496	90,309	79,731	94,273	111,152
กลุ่มภาคใต้ชายแดน	113,501	112,849	119,991	110,197	130,527	150,679
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	306,573	316,581	345,961	330,111	371,966	439,208
ภาคเกษตร	110,401	108,654	125,527	111,970	134,786	163,667
กสิกรรมและปศุสัตว์	95,530	96,130	113,147	98,183	120,863	151,620
การประมง	14,871	12,524	12,380	13,787	13,923	12,046
นอกภาคเกษตร	196,172	207,927	220,434	218,141	237,180	275,542
เหมืองแร่	15,211	15,963	18,059	19,366	22,031	24,371
อุตสาหกรรม	39,016	41,120	43,433	39,949	46,907	62,042
ไฟฟ้า ประปา	10,854	11,713	11,718	11,936	13,301	12,551
ก่อสร้าง	10,873	9,608	9,853	9,126	9,247	11,629
การค้า	36,005	38,485	40,821	38,780	40,550	50,912
โรงแรมและภัตตาคาร	12,831	13,259	13,711	13,562	14,955	13,887
ขนส่ง	11,130	11,836	12,644	12,080	11,865	13,144
การเงิน	8,031	8,776	9,558	9,468	10,576	14,658
อสังหาริมทรัพย์	9,476	9,865	9,784	10,166	10,361	15,233
บริหารราชการแผ่นดิน	14,462	15,454	17,315	17,745	19,742	24,436
การศึกษา	18,126	21,002	22,170	23,506	24,548	23,220
บริการสุขภาพ	7,101	7,869	8,464	9,409	9,873	6,449
บริการชุมชน	2,958	2,874	2,793	2,935	3,108	2,756
ลูกจ้างในชุมชน	100	105	111	116	117	251
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	212,235	232,066	248,609	230,650	260,425	331,235
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	292,706	301,375	315,888	306,244	349,840	416,977

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GDP ของสำนักบัญชีประชาชาติ, สศช. (อ้างอิงในแผนพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561 ส่วนที่ 3 หน้า 36 - 37)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

ในปี พ.ศ. 2554 การผลิตภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีมูลค่า 163,667 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.46 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภาคเกษตรของภาคใต้ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ที่มีมูลค่า 143,827 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.80 ของภาคใต้ รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่มีมูลค่า 150,697 ล้านบาท และ 111,152 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.41 และ 26.12 ตามลำดับ โดยจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีมูลค่า 67,841 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.45 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมา คือ จังหวัด นครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร และจังหวัดพัทลุง มีสัดส่วนร้อยละ 28.92, 19.34 และ 10.27 ตามลำดับ มูลค่าการเกษตรส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจ คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล และสินค้าประมง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.2.2.1 ยางพารา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่าการผลิตจากยางพาราประมาณ 116,354 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.00 ของมูลค่าการผลิตของภาคใต้ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2553 ที่มีมูลค่าการผลิต 93,434 ล้านบาท อย่างไรก็ดี กลุ่มจังหวัดฯ ยังคงมีปริมาณผลผลิตยางพารามากเป็นอันดับ 2 ของภาคใต้ รองจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปริมาณ 429,766 ตัน คิดเป็นร้อยละ 45.80 ของผลผลิตของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดชุมพร คิดเป็นร้อยละ 30.29, 13.16 และ 10.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 : พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่ายางพาราของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2554

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	มูลค่าการผลิต (ล้านบาท)
ประเทศ	18,761,231	3,348,897	262	415,263
ภาคใต้	11,906,882	2,535,925	262	314,455
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	5,380,789	938,339	250	116,354
ชุมพร	490,923	100,867	238	12,508
สุราษฎร์ธานี	1,921,698	429,766	252	53,291
นครศรีธรรมราช	1,484,084	284,211	244	35,242
พัทลุง	1,484,084	123,495	267	15,313
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	3,067,193	627,261	263	77,780
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	4,340,390	970,325	274	120,320
ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย/ภาคใต้ (%)	45.19	37.00	-	37.00
ภาคใต้/ประเทศ (%)	63.47	75.72	-	75.72

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561 ส่วนที่ 3 หน้า 38)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีพื้นที่ปลูกยางพารา และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตมากที่สุดใภาคใต้ มีผลผลิตยางพารามากเป็นอันดับสองรองจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และมีผลผลิตต่อไร่ต่ำที่สุด ผลผลิตยางพาราของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมากเป็นอันดับสองรองจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ผลผลิตยางพาราของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจะใช้ในการจำหน่ายในประเทศร้อยละ 10 ที่เหลือร้อยละ 90 จะเป็นการส่งออกต่างประเทศ ทั้งในรูปแบบของยางแท่ง ยางเครพ และผลิตภัณฑ์ยางพาราอื่นๆ ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าการส่งออก 186,635 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 29.35 ของมูลค่าการส่งออกรวมทั้งประเทศ ซึ่งมีมูลค่ารวม 635,958 ล้านบาท

2.2.2.2 ปาล์มน้ำมัน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง) มีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและปลูกมากที่สุดในประเทศไทย ในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมาได้มีการขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันอย่างรวดเร็ว เนื่องจากรัฐบาลได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อนำไปผลิตไบโอดีเซล โดยในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีมูลค่าการผลิตจากการปลูกปาล์มน้ำมัน ประมาณ 29,716 ล้านบาท มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันรวม 2,064,813 ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 1,870,330 ตัน คิดเป็นร้อยละ 56.83 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ มีผลผลิตรวม 5,564,792 ตัน คิดเป็นร้อยละ 57.67 ของผลผลิตรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งมากเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดฯ มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นลำดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 51.50 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมา ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 38.94, 8.98 และ 0.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 : พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่าปาล์มน้ำมันของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2554

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	มูลค่าการผลิต (ล้านบาท)
ประเทศ	4,135,182	10,776,848	2,876	57,548
ภาคใต้	3,569,101	9,649,515	2,932	51,528
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	2,064,813	5,564,792	2,975	29,716
ชุมพร	794,450	2,167,068	2,981	11,572
สุราษฎร์ธานี	1,012,836	2,865,884	3,015	15,304
นครศรีธรรมราช	228,546	499,560	2,764	2,668
พัทลุง	28,981	32,280	2,670	172
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	1,287,938	3,631,047	2,969	19,390
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	216,350	453,676	2,294	2,423
ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย/ภาคใต้ (%)	57.85	57.67	-	57.67
ภาคใต้/ประเทศ (%)	86.31	89.54	-	89.54

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561 ส่วนที่ 3 หน้า 39)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่เท่ากับ 2,975 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี พ.ศ. 2554 ซึ่งผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ และระดับภาค จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช และพัทลุง ที่มีผลผลิตต่อไร่ 3,015, 2,981, 2,764 และ 2,670 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นเนื่องจากฝนตกสม่ำเสมอ ต้นปาล์มออกจั่นสมบูรณ์ ประกอบกับราคาปาล์มน้ำมัน ที่เกษตรกรขายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เกษตรกรให้การดูแลและใส่ปุ๋ยมากขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ผลผลิตปาล์มน้ำมันโดยเฉลี่ยร้อยละ 95 ใช้บริโภคภายในประเทศ บางปีผลิตไม่เพียงพอต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

2.2.2.3 ทูเรียน

ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีมูลค่าการผลิตจากทูเรียนประมาณ 2,706.43 ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 ซึ่งมีมูลค่า 3,589.86 ล้านบาท ซึ่งมีพื้นที่ปลูกทูเรียนรวม 190,208 ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 183,428 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 58.73 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ มีผลผลิตรวม 97,494 ตัน คิดเป็นร้อยละ 66.29 ของผลผลิตรวมของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดชุมพร ซึ่งมีผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 57.53 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 22.90, 18.50 และ 1.07 ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตทูเรียนต่อไร่ ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ที่มีศักยภาพการผลิต 885 กิโลกรัมต่อไร่ เป็น 532 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี พ.ศ. 2554 หรือลดลงร้อยละ 30.09 ซึ่งเป็นผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่าระดับภาค แต่ต่ำกว่าระดับประเทศ อันเนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวน มีฝนตกหนักลมแรง เกิดภาวะน้ำท่วม ในจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช ส่งผลให้ดอกและผลอ่อนร่วง ต้นทูเรียนชะงักการเจริญเติบโต ผลผลิตลดลงตามผลผลิตของภาคใต้ จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง ที่มีผลผลิตต่อไร่ 742, 515, 440 และ 303 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ผลผลิตทูเรียนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ใช้บริโภคในประเทศ ร้อยละ 40 ที่เหลือร้อยละ 60 ส่งออกต่างประเทศ ในปี 2554 ส่งออกรวมเป็นมูลค่า 1,128 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20.20 ของมูลค่าส่งออกทั้งประเทศ ซึ่งมีมูลค่ารวม 5,589 ล้านบาท

2.2.2.4 เงาะ

ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง) มีมูลค่าการผลิตจากเงาะ ประมาณ 454.37 ล้านบาท ลดลงจากปี 2553 ซึ่งมีมูลค่า 980.12 ล้านบาท ร้อยละ 53.64 โดยมีพื้นที่ปลูกเงาะรวม 90,817 ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 87,861 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 59.42 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ โดยพื้นที่ปลูกเงาะมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากโค่นต้นเงาะทิ้งแล้วปรับเปลี่ยนไปปลูกทุเรียน ยางพารา และปาล์มน้ำมัน โดยปี พ.ศ. 2551 มีพื้นที่ปลูกเงาะ 119,466 ไร่ ลดลงเหลือ 105,650 ไร่ ในปี พ.ศ. 2552 95,881 ไร่ ในปี พ.ศ. 2553 และ 90,817 ไร่ ในปี พ.ศ. 2554 ผลผลิตรวมคิดเป็นร้อยละ 51.22 ของผลผลิตรวมของภาคใต้ และจัดเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดฯ มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 58.23 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร และจังหวัดพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 33.25, 4.47 และ 4.05 ตามลำดับ

2.2.2.5 มังคุด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีมูลค่าการผลิตจากมังคุด ในปี พ.ศ. 2554 ประมาณ 398.08 ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 ซึ่งมีมูลค่า 1,051.23 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 62.13 โดยมีพื้นที่ปลูกมังคุดรวม 188,449 ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 173,272 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 70.81 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ ผลผลิตรวม 15,917 ตัน คิดเป็นร้อยละ 47.73 ของผลผลิตรวมของภาคใต้ ซึ่งจัดเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 56.05 ของกลุ่มจังหวัดฯ รองลงมาได้แก่ จังหวัดพัทลุง จังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 19.11, 16.06 และ 8.77 ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตมังคุดต่อไร่ลดลง จากปี พ.ศ. 2551 ที่ 197 เหลือ 116 กิโลกรัมต่อไร่ในปี พ.ศ. 2554 หรือลดลงร้อยละ 41.11 เนื่องจากในปีที่ผ่านมาสภาพอากาศไม่เหมาะสมมังคุดให้ผลผลิตน้อย จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิต สูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดพัทลุง รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดชุมพร ที่มีผลผลิตต่อไร่ 268, 120, 113 และ 34 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ผลผลิตมังคุดของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ใช้บริโภค ภายในประเทศร้อยละ 65 ที่เหลือร้อยละ 35 ส่งออกต่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2554 ส่งออกรวมเป็นมูลค่า 103 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.99 ของมูลค่าส่งออกทั้งหมดทั้งประเทศ ซึ่งมีมูลค่ารวม 2,070 ล้านบาท

2.2.2.6 ลองกอง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีมูลค่าการผลิตจากลองกอง ในปี พ.ศ. 2554 ประมาณ 96.51 ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. 2553 ซึ่งมีมูลค่า 781.24 ล้านบาท โดยมีพื้นที่ปลูกลองกองรวม 107,944 ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม 90,947 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 32.68 ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ มีผลผลิตรวม 3,917 ตัน คิดเป็นร้อยละ 25.35 ของผลผลิตรวมของภาคใต้ จัดเป็นลำดับ 2 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดชุมพร ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 36.05 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 29.88, 19.67 และ 14.39 ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตลองกองต่อไร่ ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ที่ 200 กิโลกรัมต่อไร่ เหลือ 43 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี พ.ศ. 2554 เนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวนมีฝนตกในช่วงเดือนเมษายน 2554 ทำให้ลองกองแยงยอดอ่อนแทนการออกดอก ซึ่งทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับระดับภาค และระดับประเทศ

จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพัทลุง รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีผลผลิตต่อไร่ 49, 49, 47 และ 32 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

2.2.2.7 การประมง

การประมง ภาคใต้เป็นพื้นที่ติดทะเลทั้งฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน การผลิตสาขาการประมงในอดีตเคยเป็นอาชีพที่ทำรายได้สูง และมีประชากรจำนวนมาก พึ่งพาการทำประมงทั้งชายฝั่งและน้ำลึก แต่ในระยะหลังความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรประมงมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ ประกอบกับต้นทุนการผลิตสูงทำให้ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นต่ำลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดที่ประกอบอาชีพด้านการประมงทะเลหลัก เช่น จังหวัดระนอง จังหวัดปัตตานี มีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นเทียบท่าลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยในปี พ.ศ. 2552 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่าสัตว์น้ำที่จับขึ้นท่าเทียบเรือประมงขององค์กรสะพานปลา ประมาณ 331 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2551 ซึ่งมีมูลค่า 317 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.91 รองจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และภาคใต้ฝั่งอันดามัน คิดเป็นร้อยละ 55.88 และ 41.21 ตามลำดับ

จังหวัดที่มีมูลค่าสัตว์น้ำสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีมูลค่า 181, 118 และ 32 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก สัตว์น้ำที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด คือ กุ้งทะเล โดยปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งจำนวน 53,034 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 43.80 ของภาคใต้ มีผลผลิตรวม 120,452 ตัน คิดเป็นร้อยละ 37.66 ของผลผลิตรวมของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ 1 ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณมากเป็นลำดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 43.62 ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร และจังหวัดพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 30.23, 24.19 และ 1.96 ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตกุ้งทะเลเท่ากับ 2,271 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งเป็นผลผลิตเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับระดับภาค และระดับประเทศ จากปริมาณการจับสัตว์น้ำเค็ม ณ ทำขึ้นท่าเทียบเรือขององค์กรสะพานปลา ในปี พ.ศ. 2552 พบว่า ปริมาณการจับสัตว์น้ำโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวน 19,299 เมตริกตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.97 ของภาคใต้ โดยที่จังหวัดชุมพรมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่าสูงสุด ร้อยละ 64.03 ของทั้งกลุ่มจังหวัด ขณะที่การประมงน้ำจืดและน้ำกร่อยกระจายอยู่ตามริมปากแม่น้ำ หรือคลองในบริเวณที่มีลักษณะน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็มมาผสมกัน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างอุดมสมบูรณ์

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีความสำคัญต่อการส่งออกสัตว์น้ำของกลุ่มจังหวัดต่างๆ คือ กุ้งทะเล และสัตว์น้ำอื่นๆ สำหรับการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลเพื่อการส่งออกในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี พ.ศ. 2552 มีปริมาณ 128,545 ตัน คิดเป็นร้อยละ 38.96 ของภาคใต้ และร้อยละ 22.07 ของประเทศ โดยในระยะแรกของการเลี้ยงเป็นการเลี้ยงแบบเลียนแบบธรรมชาติแบบกึ่งพัฒนา และแบบพัฒนา โดยได้มีการพัฒนาระบบการเลี้ยง และขยายพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งอย่างรวดเร็ว

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคใต้อ่าวไทย (จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง) มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 3,727 โรงงาน เงินลงทุนรวม 277,227,202,354 บาท มีการจ้างงาน 66,950 คน (ข้อมูล ณ กันยายน พ.ศ. 2553)

ตารางที่ 4 : สถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม พ.ศ. 2553

ที่	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	เงินลงทุน (บาท)	จำนวนแรงงาน (คน)		
				ชาย	หญิง	รวม
1	อุตสาหกรรมการเกษตร	789	2,066,508,568	1,608	279	1,887
2	อุตสาหกรรมอาหาร	337	167,447,511,457	7,269	7,423	14,692
3	อุตสาหกรรมเครื่องดัดไม้	10	1,165,164,125	663	121	784
4	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	20	315,829,000	183	84	267
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	2	37,000,000	55	290	345
6	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	2	1,327,000	9	1	10
7	อุตสาหกรรมไม้และ ผลิตภัณฑ์จากไม้	373	9,268,039,075	9,615	4,293	13,908
8	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และ เครื่องเรือน	73	596,793,021	1,699	1,003	2,702
9	อุตสาหกรรมกระดาษและ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	6	196,606,000	53	18	71
10	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	6	32,625,000	28	15	43
11	อุตสาหกรรมเคมี	16	416,866,500	313	69	382
12	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและ ผลิตภัณฑ์	21	760,274,000	395	54	449
13	อุตสาหกรรมยาง	249	9,657,454,992	5,600	6,554	12,154
14	อุตสาหกรรมพลาสติก	25	337,101,000	178	118	296
15	อุตสาหกรรมอลูมิเนียม	317	11,620,189,722	3,764	1,003	4,767
16	อุตสาหกรรมโลหะ	0	0	0	0	0
17	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	143	437,491,674	785	64	849
18	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	130	318,984,750	664	6	670
19	อุตสาหกรรมไฟฟ้า	8	2,645,000	59	0	59
20	อุตสาหกรรมขนส่ง	265	3,384,157,828	3,127	411	3,538
21	อุตสาหกรรมอื่นๆ	935	69,164,633,642	5,384	3,693	9,077
รวม		3,727	277,227,202,354	41,451	25,499	66,950

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (อ้างอิงในแผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561 ส่วนที่ 1 หน้า 12)

จากข้อมูลตามตารางข้างต้น พบว่าอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คือ อุตสาหกรรมการเกษตร แต่ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมส่งผลให้มีมูลค่าเงินลงทุนสุทธิเท่ากับ 2,066.51 ล้านบาท และมีการจ้างงานรวม 1,887 คน ทั้งนี้ หากพิจารณาจากมูลค่าเงินลงทุนในภาคอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมอาหารเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเงินลงทุนรวมสูงสุดถึง 167,447.51 ล้านบาท และยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการจ้างงานสูงสุดจำนวน 14,692 คน รองลงมาคืออุตสาหกรรมอลูมิเนียม อุตสาหกรรมยาง และอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ตามลำดับ

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง) มีทรัพยากรที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ มีความโดดเด่นและมีชื่อเสียงระดับโลก ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ทั้งยังเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาของภูมิภาค

ตารางที่ 5 : แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2556

รายการ จังหวัด	ประเภทแหล่งท่องเที่ยว				
	ชายหาด ชายทะเล	ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก	วิถีชีวิตชุมชน	ประวัติศาสตร์	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี
1. ชุมพร ประตูสู่ภาคใต้ ไหว้สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ชมไร่ กาแฟ แลหาด ทรายรี ดึกกล้วย เล็บมือนาง ขึ้นชื่อ รังนก	- หาดทรายรี อำเภอเมือง - หาดทุ่งวัวแล่น อำเภอประทิว - หาดอรุณทัย อำเภอทุ่งตะโก - หาดบ่อเมา อำเภอประทิว	- อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะชุมพร อำเภอเมือง - เกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน - ล่องแพพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ - เขาหินสอ อำเภอปะทิว - น้ำตกเหวไหลม อำเภอพะโต๊ะ	- ศูนย์เรียนรู้ แก้มลิง - ศูนย์การเรียนรู้ เศรษฐกิจ พอเพียง อำเภอพะโต๊ะ - โฮมสเตย์ ท้องตมใหญ่ อำเภอสวี	- กรมหลวงชุมพร อำเภอเมือง - อนุสาวรีย์ ยุวชนทหาร อำเภอเมือง - เรือจักรีนฤเบศร์ จำลอง อำเภอหลังสวน	- ศาลพ่อตา หินช้าง อำเภอท่าแซะ - งานประเพณีแห่ พระแข่งเรือยาว อำเภอหลังสวน - พิพิธภัณฑ์สถาน แห่งชาติชุมพร อำเภอเมือง
2. สุราษฎร์ธานี เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอย ใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมะ	- เกาะสมุย - เกาะพะงัน - เกาะเต่า - หมู่เกาะ อ่างทอง	- อุทยานเขาสม อำเภอพนม - เขื่อนรัชชประภา อำเภอบ้านตาขุน - อุทยานใต้ร่มเย็น อำเภอบ้านนาสาร - น้ำตกคาดฟ้า อำเภอบ้านนาสาร - น้ำตก 357 อำเภอเวียงสระ	- บ้านพุมเรียง - ฟาร์มสเตย์ เลี้ยวหอย อำเภอ กาญจนดิษฐ์ - โฮมสเตย์ถ้ำผิง อำเภอพนม - คลองร้อยสาย อำเภอเมือง	- พระบรมธาตุ ไชยาอำเภอไชยา - วัดสวน โมกขพลาราม อำเภอไชยา - พิพิธภัณฑ์ไชยา อำเภอไชยา	- มวยไชยา - ชักพระ ทอดผ้าป่า และแข่งขัน เรือยาว

ตารางที่ 5 : แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2556 (ต่อ)

รายการ จังหวัด	ประเภทแหล่งท่องเที่ยว				
	ชายหาด ชายทะเล	ธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก	วิถีชีวิตชุมชน	ประวัติศาสตร์	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี
3. นครศรีธรรมราช เมืองประวัติศาสตร์ พระธาตุทองคำ ขึ้นฉัตรธรรมชาติ แร่ธาตุอุดม เครื่องถมสาม กษัตริย์ มากวัด มากศิลป์ ครบ สิ้นกึ่งปู	- แหลม ตะลุมพุก อำเภอปากพนัง หาดในเพลา อำเภอขนอม ปลาโลมา สีชมพู อำเภอขนอม อ่าวทุ่งไใส อำเภอสิชล	- อุทยานเขาหลวง อำเภอลานสกา น้ำตกกรุงชิง อำเภอนบพิตำ น้ำตกพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี น้ำตกกะโรม อำเภอลานสกา หาดขนอมหมู่ เกาะทะเลใต้ อุทยานแห่งชาติ น้ำตกโยง น้ำตกท่าแพ อำเภอช้างกลาง จุดชมวิวทะเล หมอกกรุงชิง อำเภอนบพิตำ	- บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา ชุมชนไม้เรียง อำเภอฉวาง โครงการ พระราชดำริ ลุ่มน้ำปากพนัง OTOP เครื่องถมฯ อำเภอเมือง กีฬาวิวชน	- พระบรมธาตุ เจดีย์ อำเภอเมือง พระพุทธสิหิงค์ โบราณสถาน เขาคา อำเภอสิชล หุบเขาช่องคอย อำเภอจุฬาภรณ์ อนุสาวรีย์วีรไทย (พ่อจ๋าต้า)	- มาฆบูชาแห่ผ้าขึ้นธาตุ ประเพณีสวดด้านใน วันมาฆบูชา บุญสารทเดือนสิบ แข่งเรือเพรียว (ปากนคร, ปากพนัง, เชียรใหญ่) ประเพณีให้ทานไฟ ประเพณีแห่นางตาน มหกรรมสงกรานต์ เมืองนคร หนังตะลุง มโนห์รา เพลงบอก
4. พัทลุง เมืองหนังโนรา อู่นาข้าว พราวน้ำตก แหล่งนกน้ำ ทะเลสาบงาม เขากอกทะเล น้ำพุร้อน	- ทะเลน้อย อำเภอ ควนขนุน เทศกาล ล่องเรือ แลนทะเล น้อย หาดแสนสุข ลำปำอำเภอ เมือง แหลมจอง ถนนเขาชัยสน เกาะสี่ เกาะห้า อำเภอ ปากพูน รังนกนางแอ่น	- บ่อน้ำร้อน เขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน น้ำตกไพรวัลย์ อำเภอกงหรา ภูเขาเจ็ดยอด อุทยานเขาปู่ เขาย่า	- แกะรูป หนังตะลุง OTOP กระจุด ทะเลน้อย กะลามะพร้าว ชัยบุรี ผ้าทอลายข่อย ผ้าทอแพรวา ยกยอยักษ์ บ้านปากประ	- วังเจ้าเมือง พิพิธภัณฑ หนังตะลุง มโนราห์ บ้านท่าแค	- วัดเขาอ้อ/วัดเขา เมืองเก่า อำเภอ ควนขนุน หนังตะลุง, มโนรา, เพลงบอก แข่งโพนลากพระ การแข่งขันซัดตัม ลิเกป่า/ซาไก วัดเขียนบางแก้ว แห่ผ้าขึ้นธาตุวัดเขียน บางแก้ว วัดวัง/วัดคูหาสวรรค์

ที่มา : สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (อ้างอิงในแผนพัฒนาฯกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561 ส่วนที่ 1 หน้า 14)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ด้านประชากรและแรงงาน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีประชากรในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 3.57 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 5.54 ของประเทศ และร้อยละ 39.38 ของภาคใต้ โดยจังหวัด นครศรีธรรมราช มีประชากรมากที่สุด 1.53 ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 1.02 ล้านคน จังหวัดพัทลุง 0.51 ล้านคน และจังหวัดชุมพร จำนวน 0.50 ล้านคน ความหนาแน่นของประชากร ประมาณ 111 คนต่อตารางกิโลเมตร

ตารางที่ 6 : จำนวนประชากร ปี พ.ศ. 2555 เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
		1,764,176	1,803,801	3,567,975
1	นครศรีธรรมราช	760,997	773,890	1,534,887
2	สุราษฎร์ธานี	505,556	517,732	1,023,288
3	พัทลุง	251,650	262,842	514,490
4	ชุมพร	245,973	249,337	495,310

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561 ส่วนที่ 1 หน้า 6)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีกำลังแรงงานโดยรวมในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 2,295,800 คน คิดเป็นร้อยละ 31.49 ของจำนวนแรงงานรวมของภาคใต้ และร้อยละ 5.49 ของแรงงานรวมระดับประเทศ ซึ่งเป็นกำลังแรงงานที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 ที่มีกำลังแรงงาน จำนวน 2,261,367 คน คิดเป็นร้อยละที่เพิ่มขึ้น 1.50 ซึ่งถือว่าเป็นกำลังแรงงานที่มากที่สุดในภาคใต้

ตารางที่ 7 : กำลังแรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2551 - 2555

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	จำนวนแรงงาน (คน)				
	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ประเทศ	37,700,387	38,734,800	38,493,695	38,921,507	39,262,784
ภาคใต้	4,908,820	5,194,183	6,080,808	7,171,842	7,290,599
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	1,975,068	2,199,710	2,094,843	2,261,367	2,295,800
(คิดเป็นร้อยละของประเทศ)	5.24	5.68	5.44	5.81	5.85
(คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	40.24	42.35	34.45	31.53	31.49
(ร้อยละที่เพิ่มขึ้น/ลดลง)	- 5.54	+11.37	-4.77	+7.95	+1.50
ชุมพร	290,794	293,025	305,474	311,456	312,483
สุราษฎร์ธานี	567,489	557,537	570,001	783,675	781,225
นครศรีธรรมราช	795,754	1,003,181	1,009,985	1,020,060	1,037,414
พัทลุง	321,030	345,968	351,883	342,095	359,984
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน	1,031,315	1,020,035	914,003	1,069,342	1,096,053
กลุ่มภาคใต้ชายแดน	1,902,437	1,974,438	1,551,761	2,048,172	2,076,097

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ และประมวลโดย : สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (อ้างอิงในแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2558 - 2561) ส่วนที่ 1 หน้า 7)

2.2.5.2 การศึกษา

ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยสูงกว่าระดับภาค ในปี พ.ศ. 2554 ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยสูงสุด 9.33 ปี ซึ่งสูงกว่าระดับภาคที่ 9.16 ปี ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่วัดผลการสอบใน 5 วิชาหลัก (O-NET) ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคม และภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยคะแนนเฉลี่ยของผลสอบของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี พ.ศ. 2555 ร้อยละ 41.34 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 ที่ร้อยละ 36.09 จังหวัดที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ จังหวัดพัทลุง คะแนนเฉลี่ย 41.93 รองลงมา จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นร้อยละ 41.80, 40.95 และ 40.69 ตามลำดับ

2.2.5.3 สาธารณสุข

สภาวะการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ โดยเฉพาะการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคหลัก ได้แก่ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมองตีบ โรคหัวใจ และมะเร็ง ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีอัตรา 3,217.21 คนต่อประชากรแสนคน สูงกว่าระดับภาคที่ 3,196.81 คน และระดับประเทศที่ 3,101.44 คน สำหรับการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคหลักนี้ โรคความดันโลหิตสูงเป็นโรคที่มีอัตราการเจ็บป่วยของประชากรมากที่สุด รองลงมาคือ โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมองตีบ และมะเร็ง ตามลำดับ สาเหตุการเจ็บป่วยส่วนใหญ่เนื่องมาจากการบริโภคอาหารที่ไม่ถูกหลักโภชนาการ พฤติกรรมเสี่ยงจากการดื่มสุรา สูบบุหรี่ และขาดการออกกำลังกาย นอกจากนี้ สำหรับการเจ็บป่วยทางสุขภาพจิตพบว่ากลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีอัตราผู้ป่วยเพิ่มขึ้นจาก 2,200.67 คนต่อประชากรแสนคน ในปี พ.ศ. 2553 เป็น 2,792.31 คน ในปี พ.ศ. 2554 โดยกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีอัตราผู้ป่วยสูงที่สุด โดยเฉพาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช มีอัตราผู้ป่วย 4,578.60 คน และ 2,175.60 คน ซึ่งสูงกว่าระดับภาคและระดับประเทศ โดยผู้ป่วยสุขภาพจิตในภาคใต้ส่วนใหญ่ป่วยเป็นโรคจิตมากที่สุด รองลงมาคือโรควิตกกังวลและโรคซึมเศร้า

2.2.5.4 ยาเสพติด

คดียาเสพติด ในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีสัดส่วนคดียาเสพติด 716.01 คดีต่อประชากรแสนคน สูงกว่าระดับภาค และระดับประเทศที่ 616.18 คดีต่อประชากรแสนคน และ 593.90 คดีต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ ซึ่งคดียาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสัดส่วนสูงกว่าระดับภาคและระดับประเทศ จำนวน 855.87 คดีต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดชุมพร จำนวน 682.59, 652.88 และ 596.19 คดีต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ

2.2.5.5 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ปัญหาอาชญากรรม)

สัดส่วนการเกิดคดีอาชญากรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี พ.ศ. 2555 มีสัดส่วนการก่อคดีอาชญากรรม จำนวน 136.63 คดีต่อประชากรแสนคน ลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2552 ซึ่งมีสัดส่วน 182.53 คดีต่อประชากรแสนคน โดยมีสัดส่วนต่ำกว่าระดับภาค แต่สูงกว่าระดับประเทศ ที่ 148.13 และ 119.75 คดีต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนคดีสูงเป็นลำดับ 1 ของกลุ่มจังหวัด ได้แก่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ 178.44 คดีต่อประชากรแสนคน รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง คิดเป็นสัดส่วน 136.08, 118.58 และ 107.87 คดีต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรน้ำ

จากผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำของแม่น้ำสายสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ แม่น้ำท่าตะเภา แม่น้ำหลังสวน จังหวัดชุมพร แม่น้ำตาปี-พุมดวง จ.สุราษฎร์ธานี แม่น้ำปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช และทะเลสาบสงขลา จ.พัทลุง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 - 2556 พบว่าส่วนใหญ่คุณภาพแม่น้ำสายสำคัญ เมื่อเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน จัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม) โดยคุณภาพน้ำแม่น้ำท่าตะเภา จังหวัดชุมพร และทะเลสาบสงขลา จังหวัดพัทลุง จัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 4 (เสื่อมโทรม) ต่อเนื่องทั้ง 3 ปี ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการปล่อยน้ำเสียจากชุมชน ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ส่วนแม่น้ำหลังสวน จังหวัดชุมพร และแม่น้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช คุณภาพน้ำโดยรวมจัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 3 - 4 (พอใช้ - เสื่อมโทรม) และแม่น้ำตาปี - พุมดวง จ.สุราษฎร์ธานี คุณภาพน้ำโดยรวมจัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 3 (พอใช้)

2.2.6.2 ทรัพยากรป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีทรัพยากรป่าไม้รวม 7,976.79 ตารางกิโลเมตร เฉลี่ยร้อยละ 31.98 โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ป่า 3,893.85 ตารางกิโลเมตร จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ป่า 2,147.20 ตารางกิโลเมตร จังหวัดชุมพร มีพื้นที่ป่า 1,323.64 ตารางกิโลเมตร และจังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ป่า 612.11 ตารางกิโลเมตร (ข้อมูลจากการแปลภาพถ่ายดาวเทียม LANDSAT 5) TM (มาตราส่วน 1 : 50,000) ซึ่งนโยบายด้านป่าไม้ได้มีการกำหนดเป้าหมายในปี พ.ศ. 2528 ต้องการให้มีพื้นที่ป่าในภาพรวมของประเทศร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ

2.2.6.3 ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความหลากหลายของทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งสูงมากเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งกำเนิดอาหารสูง เนื่องจากกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยตั้งแต่จังหวัดชุมพร จนถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ความยาวตลอดแนวชายฝั่งประมาณ 600 กิโลเมตร และมีสภาพเป็นอ่าวที่เหมาะสม โดยเฉพาะอ่าวบ้านดอน อีกทั้งยังมีทรัพยากรป่าชายเลนที่เชื่อมโยงกันจำนวนทั้งสิ้น 192,993.02 ไร่ โดยในปี พ.ศ. 2553 จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ป่าชายเลน 76,408 ไร่ ลดลงต่ำสุดเมื่อปี พ.ศ. 2539 เหลือ 19,586.25 ไร่ จังหวัดชุมพรมีพื้นที่ป่าชายเลน 55,355 ไร่ ลดลงต่ำสุดเมื่อปี พ.ศ. 2536 เหลือ 19,698.75 ไร่ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ป่าชายเลน 59,875.64 ไร่ ลดลงต่ำสุดเมื่อปี พ.ศ. 2536 เหลือ 49,975 ไร่ จังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ป่าชายเลน 1,354.38 ไร่ ลดลงต่ำสุดเมื่อปี พ.ศ. 2529 เหลือ 656 ไร่ (ข้อมูลจากส่วนบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนที่ 4, 2553 อ้างอิงในแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561 ส่วนที่ 1 หน้า 13)

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน

เป้าประสงค์ : ยางพาราและปาล์มน้ำมันมีศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

กลยุทธ์ : บริหารจัดการพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิตขั้นต้น การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพลดต้นทุนและสร้างมูลค่าเพิ่ม

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตยางพารา
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการแปรรูปยางพารา (ล้านบาท)
- 3) อัตราการสกัดน้ำมันปาล์ม (Palm oil yield) (ร้อยละ)
- 4) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน

2. การพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่

เป้าประสงค์ : การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนบนฐานทรัพยากรที่หลากหลายและเอกลักษณ์ของพื้นที่สู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์

- 1) ใช้ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวสร้างเอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ
- 2) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน
- 3) ส่งเสริมกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่สร้างจุดเด่น จุดขายทางการท่องเที่ยว
- 4) ลดความเสี่ยงและความเสียหายจากภัยพิบัติและสาธารณภัยในแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- 2) ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

3. การพัฒนาไม้ผลและการประมงให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก

เป้าประสงค์ : การเป็นแหล่งผลิตอาหาร (ไม้ผลและกุ้งทะเล) ปลอดภัยและมีศักยภาพ (ปริมาณและคุณภาพ) ในการส่งออก

กลยุทธ์

- 1) เพิ่มมูลค่าและศักยภาพไม้ผลและกุ้งทะเลด้วยกรอบมาตรฐาน GAP ให้สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่นๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียนได้
- 2) ส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งทะเลด้วยวิทยาการสมัยใหม่ตามมาตรฐานสากลเพื่อรับมือกับโรคระบาด

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) ไม้ผล (มังคุด ลองกอง เงาะ และทุเรียน) จำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP
- 2) กุ้งทะเล จำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP มาตรฐานการเกษตร 7401-2552 (ฟาร์ม)
- 3) ผลผลิตกุ้งทะเล (ตัน)

4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์ : การคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดสามารถรองรับการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

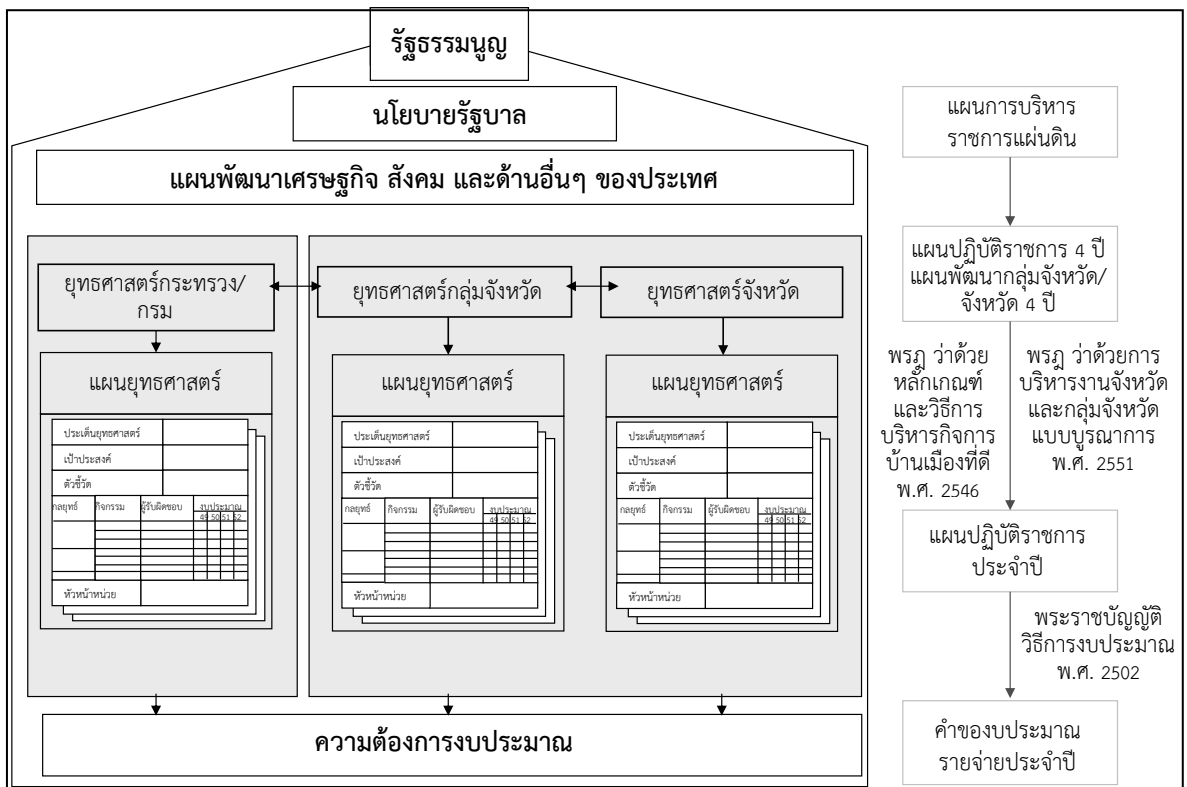
กลยุทธ์ : พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมเพิ่มขึ้น

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้²

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุน ความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการ แบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไก การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาส เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

² สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 8 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคง ด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับ ระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทาง เศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงาน ไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและ สังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทาง ธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาจึงได้สรุปความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ รวมถึงตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารการจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาไม้ผลและการประมงให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิต
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิต
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดฯ มีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค (เน้นระบบโลจิสติกส์) โดยกลุ่มจังหวัดฯ มิได้วางยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้

ตารางที่ 10 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตารางที่ 10 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาภูมิภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตยางพารา - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการแปรรูปยางพารา - อัตราการสกัดน้ำมันปาล์ม (Palm oil yield) - ร้อยละการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน - ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น - ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น - จำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP - จำนวนฟาร์มที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามกรอบมาตรฐาน GAP มาตรฐานการเกษตร 7401-2552 - ผลผลิตกุ้งทะเล - ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมเพิ่มขึ้น
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการ ที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ยางพารา และปาล์มน้ำมัน”

ตารางที่ 11 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

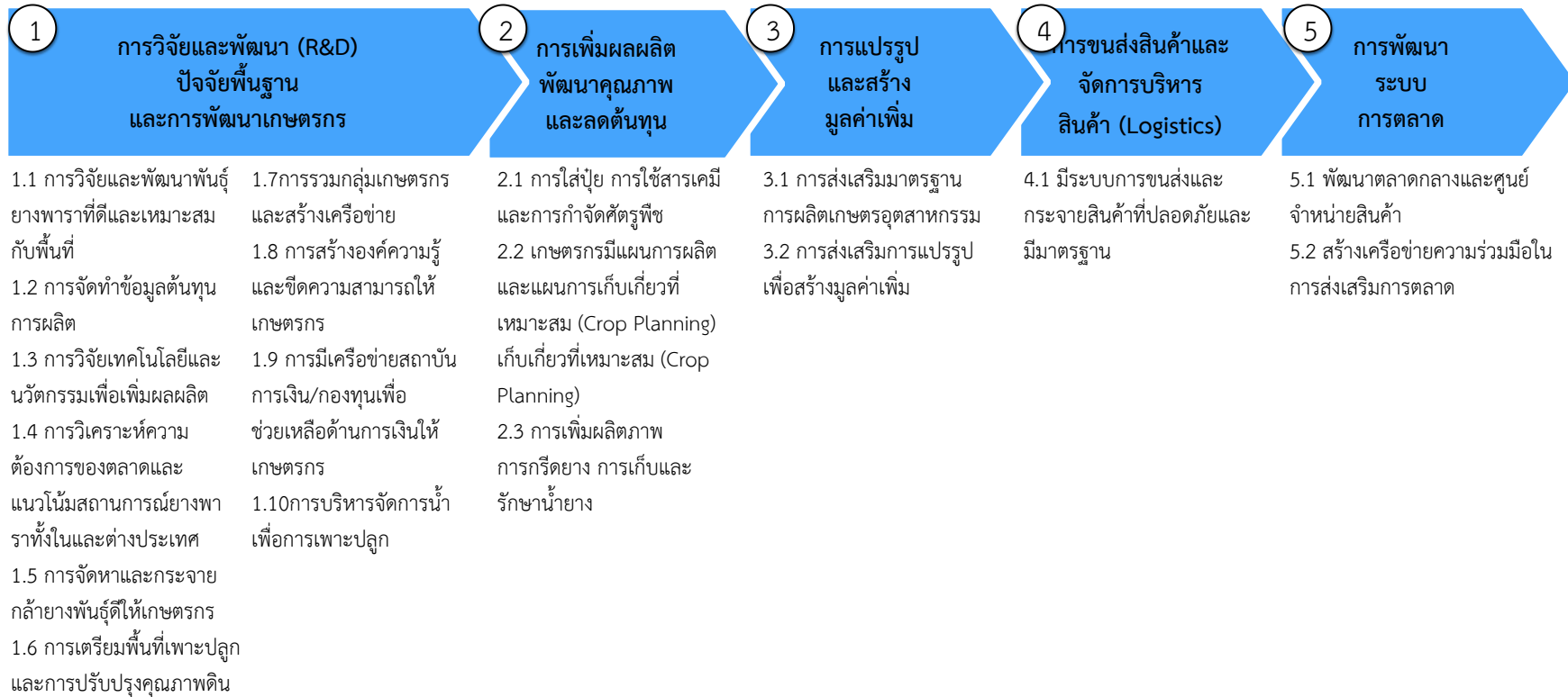
ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์มน้ำมัน	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	- ยางพารา - ปาล์มน้ำมัน

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ (จัดทำ พ.ศ. ๒๕๕๖)

ปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพอีกชนิดหนึ่งนั้น ทีมที่ปรึกษาและสถิติจังหวัดได้มีการหารือและยกร่างห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว ยังไม่ได้ถูกนำเสนอและขอมติในที่ประชุมคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะที่ปรึกษาจะนำเสนอเป็นกิจกรรมการประชุมหารือเพื่อพิจารณาในบทที่ 4 ต่อไป

กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ยางพารา

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา และปาล์มน้ำมัน

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร								
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนา พันธุ์ยางพาราที่ดีและ เหมาะสมกับพื้นที่	KPI 1.1 จำนวนพันธุ์ยางคุณภาพดี ที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ยาง คุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	รายงาน	มี	วิจัย	ปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนา การเกษตรสุราษฎร์ธานี, สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูล ต้นทุนการผลิต	KPI 1.2 ข้อมูลต้นทุนการผลิต ยางพารา จำแนกตามเขต พื้นที่ปลูกยางพาราของ จังหวัด	Data 1.2 ข้อมูลต้นทุนการผลิต ยางพารา จำแนกตามเขต พื้นที่ปลูกยางพาราของ ภาคใต้	รายงาน	มี	สำรวจ	ปี	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร เขต 8/ สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัด ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	
CSF 1.3 การวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อ เพิ่มผลผลิต	KPI 1.3 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตยางพารา	Data 1.3 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตยางพารา	รายงาน	มี	วิจัย	ปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนา การเกษตร มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์, วิทยาลัยเทคนิคชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.4 การวิเคราะห์ ความต้องการของ ตลาดและแนวโน้ม สถานการณ์ยางพารา ทั้งในและต่างประเทศ	KPI 1.4 การจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ความ ต้องการของตลาด และแนวโน้มสถานการณ์ ยางพาราทั้งในและ ต่างประเทศ	Data 1.4 ผลการวิเคราะห์ ความต้องการของตลาด และแนวโน้มสถานการณ์ ยางพาราทั้งในและ ต่างประเทศ	รายงาน	มี	ทะเบียน/ สำรวจ	ปี	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตรเขต 8/ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	
CSF 1.5 การจัดการและ กระจายกล้ายางพันธุ์ ดีให้เกษตรกร	KPI 1.5.1 ร้อยละของแปลงพันธุ์ยาง ที่ได้รับการรับรอง /แปลง	Data 1.5.1 จำนวนแปลงพันธุ์ยางที่ ได้รับการรับรอง	คน	มี	ทะเบียน	ปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนา การเกษตรสุราษฎร์ธานี	
	KPI 1.5.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่การเกษตรที่ได้รับ การสนับสนุนพันธุ์ยาง ที่เหมาะสมกับพื้นที่ และให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.5.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่ปลูกยางที่ได้รับ การสนับสนุนพันธุ์ยางที่ดี	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด/ สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	
CSF 1.6 การเตรียมพื้นที่ เพาะปลูกและการ ปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่เพาะปลูกยางพาราที่ ได้รับการส่งเสริม และปรับปรุงคุณภาพดิน	Data 1.6 จำนวนพื้นที่เพาะปลูก ที่ได้รับการเตรียม และปรับปรุงคุณภาพดิน	ไร่	มี	สำรวจ	ปี	สำนักงานพัฒนาที่ดิน เขต 11/ สถานีพัฒนาที่ดิน ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.7 การรวมกลุ่มเกษตรกร และสร้างเครือข่าย	KPI 1.7 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	Data 1.7 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	เครือข่าย/ กลุ่ม	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด / สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด/ สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	
CSF 1.8 การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ ให้เกษตรกร	KPI 1.8 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมเพื่อเสริมสร้าง องค์ความรู้และขีด ความสามารถ	Data 1.8 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมเพื่อเสริมสร้าง องค์ความรู้และขีด ความสามารถ	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด/ สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	
CSF 1.9 การมีเครือข่าย สถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้ เกษตรกร	KPI 1.9 จำนวนเครือข่ายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อ ช่วยเหลือด้านการเงิน ให้เกษตรกร	Data 1.9 จำนวนเครือข่ายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อ สนับสนุนด้านการเงิน ให้เกษตรกร	เครือข่าย	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	
CSF 1.10 การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเพาะปลูก	KPI 1.10 ร้อยละของพื้นที่เขต ชลประทานที่เพิ่มขึ้น	Data 1.10 พื้นที่ในเขตชลประทาน	ไร่	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานชลประทาน ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน								
CSF 2.1 การใส่ปุ๋ย การใช้ สารเคมี และการกำจัด ศัตรูพืช	KPI 2.1 การอบรมให้ความรู้แก่ เกษตรกรเรื่องการใช้ปุ๋ย ที่เหมาะสม	Data 2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมให้ความรู้เรื่อง การปรับปรุงคุณภาพดิน	ราย	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด/ สำนักงานพัฒนาที่ดิน สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร	
CSF 2.2 เกษตรกรมีแผนการ ผลิตและแผนการ เก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 2.2 จำนวนผลผลิตยางพารา ต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 2.2.1 ปริมาณผลผลิตยางพารา ต่อไร่	กก.	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร/สำนักงาน เศรษฐกิจการเกษตรเขต 8	
		Data 2.2.2 พื้นที่เพาะปลูกยางพารา	ไร่	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/สำนักงาน เศรษฐกิจการเกษตรเขต 8	
		Data 2.2.3 พื้นที่กรีดยางพาราได้	ไร่	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี/สำนักงาน เศรษฐกิจการเกษตรเขต 8	
CSF 2.3 การเพิ่มผลผลิตภาพ การกรีดยาง การเก็บ และรักษาน้ำยาง	KPI 2.3 ผลผลิตยางพาราต่อไร่ เพิ่มขึ้น	Data 2.3 ปริมาณผลผลิตยางพารา ต่อไร่ (กก./ไร่)	กก./ไร่	มี	สำรวจ	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร	

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม								
CSF 3.1 การส่งเสริมมาตรฐาน การผลิตเกษตร อุตสาหกรรม	KPI 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับ มาตรฐาน	Data 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับ มาตรฐาน	โรงงาน	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร	
CSF 3.2 การส่งเสริมการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 3.2 จำนวนโรงงานแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิต ยางพารา	Data 3.2 จำนวนโรงงานแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิต ยางพารา	โรงงาน	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร	
VC 4 : การขนส่งสินค้าและ จัดการบริหารสินค้า (Logistics)								
CSF 4.1 การมีระบบการขนส่ง และกระจายสินค้า ที่ปลอดภัยและมี มาตรฐาน	KPI 4.1 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการขนส่งและกระจาย สินค้ามีระบบการขนส่ง และกระจายสินค้า	Data 4.1 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการขนส่งและกระจาย สินค้ามีระบบการขนส่ง และกระจายสินค้า	ราย	มี	สำรวจ	ปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร	
VC 5 : การพัฒนา ระบบการตลาด								
CSF 5.1 การพัฒนาตลาดกลาง และศูนย์จำหน่าย สินค้า	KPI 5.1.1 จำนวนผู้ค้ายาง	Data 5.1.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียน เป็นผู้ค้ายาง	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร/ศูนย์วิจัยและ พัฒนาการเกษตร สุราษฎร์ธานี	

ตารางที่ 12 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.1 (ต่อ) การพัฒนาตลาดกลาง และศูนย์จำหน่าย สินค้า	KPI 5.1.2 จำนวนสหกรณ์สวนยาง ในจังหวัด	Data 5.1.2 จำนวนสหกรณ์สวนยาง ในจังหวัด	กลุ่ม	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร	
	KPI 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการขาย ผ่านตลาดกลางยางพารา	Data 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการขาย ผ่านตลาดกลางยางพารา	บาท	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานตลาดกลาง ยางพาราจังหวัด สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช	
CSF 5.2 การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือใน การส่งเสริมการตลาด	KPI 5.2 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดยางพารา	Data 5.2 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดยางพารา	เครือข่าย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานตลาดกลาง ยางพาราจังหวัด สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช	

กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

(ร่าง) ปาล์มน้ำมัน

ตารางที่ 13 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร								
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ปาล์มน้ำมัน และเหมาะสมกับพื้นที่	KPI 1.1 จำนวนพันธุ์ปาล์มน้ำมัน คุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ปาล์มน้ำมันคุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	รายงาน	มี	วิจัย	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร/ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน	ข้อมูลของทั้ง 4 จังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต	KPI 1.2 ข้อมูลต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันของจังหวัด	Data 1.2.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมันจำแนกตามเขตพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันของจังหวัด	รายงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต 8/ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด	
CSF 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	KPI 1.3 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมัน	Data 1.3.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมัน	รายงาน	มี		รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร	
CSF 1.4 การวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ปาล์มน้ำมันทั้งในและต่างประเทศ	KPI 1.4 รายงานการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ปาล์มน้ำมันทั้งในและต่างประเทศ	Data 1.4.1 รายงานการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ปาล์มน้ำมันทั้งในและต่างประเทศ	รายงาน	มี		รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	

ตารางที่ 13 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.5 การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเพาะปลูก	KPI 1.5 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ ปลูกกล้วยไม้ในระบบ ชลประทาน	Data 1.5.1 พื้นที่ปลูกกล้วยไม้ภายใต้ ระบบชลประทาน	ร้อยละ	มี		รายปี		
CSF 1.6 การบริหารจัดการ การใช้ที่ดิน (Zoning)	KPI 1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่ที่มีความ เหมาะสมในการ เพาะปลูก โดยไม่เป็นการ บุกรุกพื้นที่ป่า	Data 1.6.1 พื้นที่ที่คุณภาพดินและ ลักษณะพื้นที่ มีความ เหมาะสมในการ เพาะปลูก โดยไม่เป็นการ บุกรุกพื้นที่ป่า	ร้อยละ	มี		รายปี		
CSF 1.7 การจัดหาและ กระจายพันธุ์ปาล์ม น้ำมันดีให้เกษตรกร	KPI 1.7.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนพันธุ์ปาล์ม น้ำมันที่เหมาะสมกับ พื้นที่และให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.7.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนพันธุ์ปาล์ม น้ำมันที่ดี	คน	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	
	KPI 1.7-2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสม กับพื้นที่และให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.7.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์ม น้ำมันที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ปาล์ม น้ำมันที่ดี	ร้อยละ	มี		รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	

ตารางที่ 13 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.8 การเตรียมพื้นที่ เพาะปลูกและการ ปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 1.8 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ ได้รับการเตรียมและ ปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 1.8 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ ได้รับการเตรียมและ ปรับปรุงคุณภาพดิน	ไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดิน	
CSF 1.9 การรวมกลุ่ม เกษตรกรและสร้าง เครือข่าย	KPI 1.9 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน	Data 1.9.1 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน	เครือข่าย/ กลุ่ม	มี		รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	
CSF 1.10 การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ ให้เกษตรกร	KPI 1.10 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมเพื่อเสริมสร้าง องค์ความรู้และขีด ความสามารถ	Data 1.10.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมเพื่อเสริมสร้าง องค์ความรู้และขีด ความสามารถ	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	
CSF 1.11 มีเครือข่ายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อ ช่วยเหลือด้าน การเงินให้เกษตรกร	KPI 1.11 จำนวนเครือข่ายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อ ช่วยเหลือด้านการเงินให้ เกษตรกร	Data 1.11.1 จำนวนเครือข่ายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อ ช่วยเหลือด้านการเงินให้ เกษตรกร		มี		รายปี	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด	

ตารางที่ 13 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน								
CSF 2.1 ส่งเสริมระบบการ ผลิตที่ดีและ เหมาะสม (GAP)	KPI 2.1 จำนวนสวนยางที่ได้รับ การรับรองระบบการผลิต ที่ดีและเหมาะสม (GAP)	KPI 2.1 จำนวนสวนยางที่ได้รับ การรับรองระบบการผลิต ที่ดีและเหมาะสม (GAP)	ไร่	ไม่มี				
CSF 2.2 การใส่ปุ๋ย การใช้ สารเคมี และการ กำจัดศัตรูพืช	KPI 2.2.2 การอบรมให้ความรู้แก่ เกษตรกรเรื่องการใส่ปุ๋ย อินทรีย์ และการกำจัด ศัตรูพืชโดยที่ไม่ต้องใช้ สารเคมี	Data 2.2.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมให้ความรู้เรื่อง การใส่ปุ๋ยอินทรีย์ และ การกำจัดศัตรูพืชโดยที่ไม่ ต้องใช้สารเคมี				รายปี		
	KPI 2.2.2 การอบรมให้ความรู้แก่ เกษตรกรเรื่องการใส่ปุ๋ย อินทรีย์ และการกำจัด ศัตรูพืชโดยที่ไม่ต้องใช้ สารเคมี	Data 2.2.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมให้ความรู้เรื่อง การใส่ปุ๋ยอินทรีย์ และ การกำจัดศัตรูพืชโดยที่ไม่ ต้องใช้สารเคมี	ราย	มี		รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด/อำเภอ/ตำบล สำนักงานพัฒนาที่ดิน	
CSF 2.3 เกษตรกรมีแผนการ ผลิตและแผนการ เก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	CSF 2.3 เกษตรกรมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่ เหมาะสม (Crop Planning)	Data 2.3.1 ปริมาณผลผลิตปาล์ม น้ำมันต่อไร่ (กก./ไร่)	กก.	มี		รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด	

ตารางที่ 13 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.3 (ต่อ) เกษตรกรมีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 2.3.2 การรวบรวมแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	Data 2.3.2 แผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	แผน	มี		รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด	
CSF 2.4 การเพิ่มผลผลิตการเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันการเก็บและรักษาปาล์มน้ำมัน	KPI 2.4.1 ผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่เพิ่มขึ้น KPI 2.4.2 รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่ (กก./ไร่) Data 2.4.2 รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	กก./ไร่ ร้อยละ	มี มี		รายปี รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม								
CSF 3.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	Data 3.1.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	โรงงาน	มี	ทะเบียน		สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	
CSF 3.2 สนับสนุนให้นาระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	KPI 3.2 จำนวนโรงงานที่นาระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	Data 3.2.1 จำนวนโรงงานที่นาระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	โรงงาน	มี	ทะเบียน		สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	

ตารางที่ 13 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 ส่งเสริมการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 3.3 จำนวนโรงงานแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	Data 3.3.1 จำนวนโรงงานแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	โรงงาน	มี	ทะเบียน		สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด	
VC 4 : การขนส่งสินค้าและ จัดการบริหารสินค้า (Logistics)								
CSF 4.1 มีระบบการขนส่ง และกระจายสินค้าที่ ปลอดภัยและมี มาตรฐาน	KPI 4.1 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการขนส่งและ กระจายสินค้ามีระบบ การขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมี มาตรฐาน	Data 4.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการขนส่งและ กระจายสินค้ามีระบบ การขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมี มาตรฐาน	ราย	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 4.2 เพิ่มประสิทธิภาพและ ลดต้นทุนการขนส่ง	KPI 4.2 ระยะเวลาที่ลดลง ในการส่งสินค้าให้ลูกค้า	Data 4.2.1 ระยะเวลาในการส่งสินค้า ให้ลูกค้า	ชั่วโมง	ไม่มี		รายปี		
CSF 4.3 การพัฒนาลานเทให้ ได้มาตรฐาน	KPI 4.1 การพัฒนาลานเทให้ได้ มาตรฐาน	Data 4.1.1 จำนวนลานเทที่ได้ มาตรฐาน	แห่ง	มี		รายปี	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด	
VC 5 : การพัฒนา ระบบการตลาด								
CSF 5.1 พัฒนาตลาดกลาง และศูนย์จำหน่าย สินค้า	KPI 5.1.1 จำนวนผู้ค้าปาล์มน้ำมัน	Data 5.1.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียน เป็นผู้ค้าปาล์มน้ำมัน	คน	มี	ทะเบียน		สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

ตารางที่ 13 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.1 (ต่อ) พัฒนาตลาดกลาง และศูนย์จำหน่าย สินค้า	KPI 5.1.2 จำนวนสหกรณ์สวน ปาล์มน้ำมัน ในจังหวัด	Data 5.1.2 จำนวนสหกรณ์สวน ปาล์มน้ำมันในจังหวัด	กลุ่ม	มี	ทะเบียน		สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด	
	KPI 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการ ขายผ่านตลาดกลาง ปาล์มน้ำมัน	Data 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการ ขายผ่านตลาดกลาง ปาล์มน้ำมัน	บาท	มี			สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 5.2 พัฒนาตลาดซื้อขาย ล่วงหน้า (Future Market)	KPI 5.2.1 ปริมาณปาล์มน้ำมันที่มี การซื้อขายผ่านตลาดซื้อ ขายล่วงหน้า	Data 5.2.1 ปริมาณปาล์มน้ำมันที่มี การซื้อขายผ่านตลาดซื้อ ขายล่วงหน้า ต้น	ตัน	มี			สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 5.3 สร้างเครือข่ายความ ร่วมมือในการ ส่งเสริมการตลาด	KPI 5.3 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดปาล์มน้ำมัน	Data 5.3.1 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดปาล์มน้ำมัน	เครือข่าย	มี			สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา และปาล์มน้ำมัน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ 1 การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจ ยางพารา มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 23 รายการ โดยในปัจจุบันมีรายการข้อมูลที่มีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 23 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และไม่มีรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(10 CSFs, 11 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSFs, 1 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	23 (100%)	11	5	2	1	4
2. รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	-	-	-	-	-	-
รวม	23 (100%)	11	5	2	1	4

ปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพอีกชนิดหนึ่งนั้น โดยในปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 - 4 ทีมที่ปรึกษาและสถิติจังหวัดได้มีการหารือและยกวางห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว ยังไม่ได้ถูกนำเสนอและขอมติในที่ประชุมคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะที่ปรึกษาจะนำเสนอเป็นกิจกรรมการประชุมหารือเพื่อพิจารณาในบทที่ 4 ต่อไป

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม”

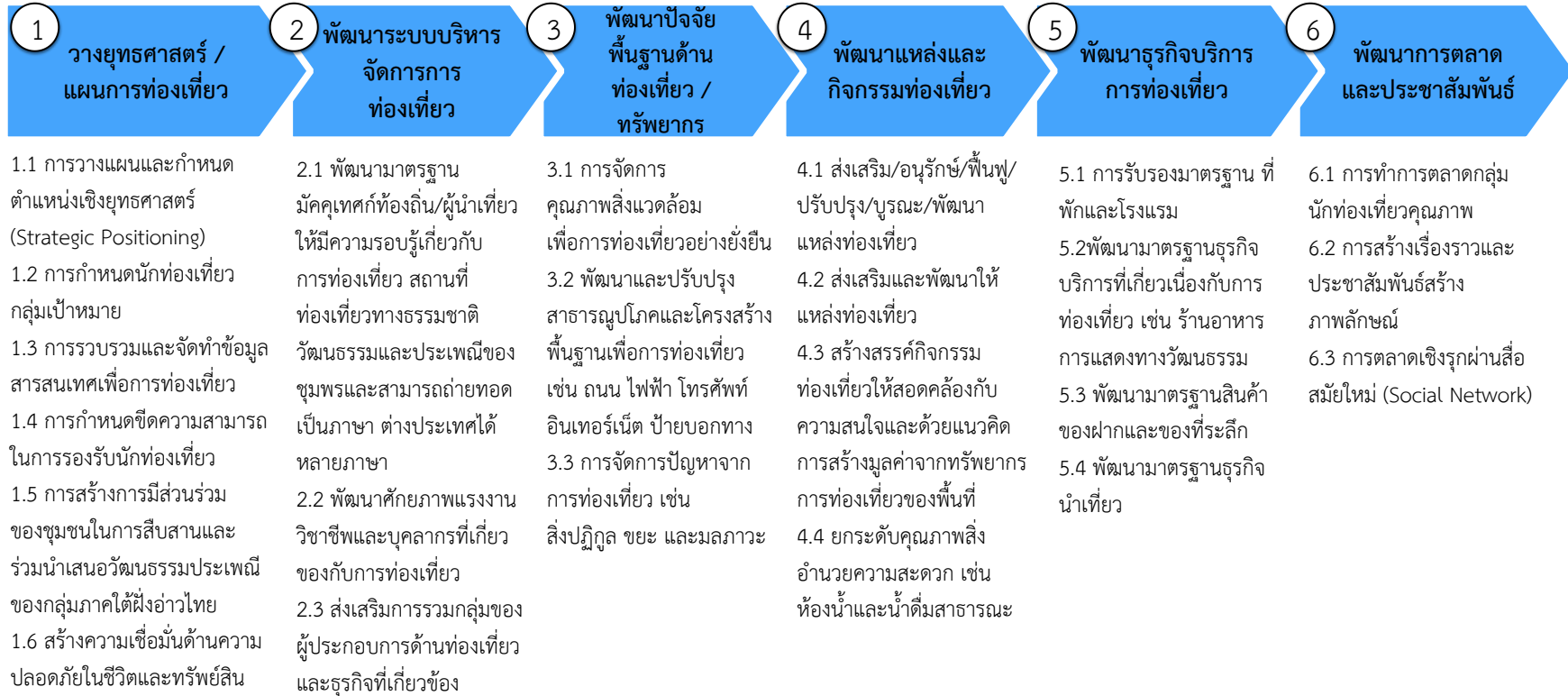
ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวทางทะเล การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

(ร่าง) การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม

3.2.2 ปัจจัยทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม”

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม”

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว								
CSF1.1 การวางแผนและ กำหนดตำแหน่ง เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1 มีการวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของ กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	Data 1.1.1 ระดับความครอบคลุมของกล ยุทธ์ และโครงการต่อ การกำหนดตำแหน่งเชิง ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ระดับ	มี			สำนักงานจังหวัด	ข้อมูลของทั้ง 4 จังหวัด ในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าว ไทย
		Data 1.1.2 สัดส่วนของงบประมาณ ที่ได้รับจัดสรรด้าน การท่องเที่ยวต่องบประมาณ ทั้งหมด	ร้อยละ	มี			สำนักงานจังหวัด	
CSF 1.2 การกำหนด นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2 จำนวนรายงาน การวิเคราะห์นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายและ ประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	Data 1.2.1 จำนวนรายงาน การวิเคราะห์นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายและประมาณ การจำนวนนักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	รายงาน	ไม่มี			สนง.การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	KPI 1.3 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	Data 1.3.1 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	รายงาน	มี			สนง.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/ สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
CSF 1.4 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 1.4 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	Data 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	รายงาน					
CSF1.5 การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	KPI 1.5 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	Data 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ร้อยละ	มี	สำรวจ		องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF1.5 (ต่อ) การสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	KPI 1.5 (ต่อ) อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	Data1.5.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กิจกรรม	มี	สำรวจ		องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
CSF1.6 สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 1.6 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	Data 1.6.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	กองกำกับการตำรวจ	
VC 2 : พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว								
CSF 2.1 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชน และสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	KPI 2.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่มีความรอบรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติวัฒนธรรมและประเพณีของสุราษฎร์ธานีและสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	Data 2.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่มีการขึ้นทะเบียนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	คน				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.1 (ต่อ) พัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานที่วัฒนธรรม ธรรมชาติและประเพณีของ ชุมชนและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลาย ภาษา	KPI 2.1 (ต่อ) จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่มี ความรู้เกี่ยวกับ การท่องเที่ยว สถานที่ ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและประเพณี ของสุราษฎร์ธานีและ สามารถถ่ายทอดเป็น ภาษา ต่างประเทศได้ หลายภาษา	Data 2.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีความรอบรู้ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวสถานที่ ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและประเพณีของ สุราษฎร์ธานีและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	คน				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
CSF 2.2 พัฒนาศักยภาพ แรงงานวิชาชีพและ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว	KPI 2.2 จำนวนแรงงานและ บุคลากรที่มีศักยภาพการ ในกิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่ การท่องเที่ยว	Data 2.2.1 จำนวนแรงงานและบุคลากร ที่มีศักยภาพในกิจกรรมที่เป็น ห่วงโซ่การท่องเที่ยว (เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ปราณูซ์เมืองชุมพร พระ นักแสดง บุคลากรร้านค้า พื้นเมืองและชุมชนต้นแบบ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นต้น)	คน				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	KPI 2.3 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	Data 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	กลุ่ม				ชมรมผู้ประกอบการ	
		Data 2.3.2 ความหลากหลายของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการรวมกลุ่มกัน	ธุรกิจ					
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร								
CSF3.1 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot) ในพื้นที่กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	Data 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot) ในพื้นที่กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ร้อยละ	ไม่มี				
	KPI 3.1.2 อัตราการลดลงของพื้นที่ความเสียหายจากไฟป่า	Data 3.1.2 อัตราการลดลงของพื้นที่ความเสียหายจากไฟป่า	ร้อยละ	มี			ปภ	
	KPI 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	Data 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	วัน	ไม่มี				

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.2 พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้ายบอกทาง	KPI 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	Data 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	ระดับ	ไม่มี				
	KPI 3.2.2 อัตราการเข้าถึงไฟฟ้า	Data 3.2.2 ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ร้อยละ	มี			การไฟฟ้าภูมิภาค	
	KPI 3.2.3 อัตราการเข้าถึงน้ำประปา	Data 3.2.3 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา	ร้อยละ	มี	สำรวจ	ปี	การประปา	
	KPI 3.2.4 อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงเครือข่ายโทรศัพท์	Data 3.2.4 อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร	ร้อยละ				สนง.สถิติแห่งชาติ	
CSF 3.3 การจัดการปัญหาจากการท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูล ขยะ และมลภาวะ	KPI 3.3 อัตราการกำจัดขยะ	Data 3.3.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมดต่อเดือน	ตันต่อเดือน	มี			ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 (ต่อ) การจัดการปัญหาจากการท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูล ขยะ และมลภาวะ	KPI 3.3 (ต่อ) อัตราการกำจัดขยะ	Data 3.3.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดโดยเฉลี่ยต่อเดือน	ตันต่อเดือน				เทศบาล	
		Data 3.3.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/สุจริตลักษณะต่อปี	ร้อยละ					
VC 4 : พัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว								
CSF 4.1 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	KPI 4.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	แหล่ง				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
CSF 4.2 ส่งเสริมและพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยว	KPI 4.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	Data 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
CSF 4.3 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความสนใจและด้วยแนวคิดการสร้างมูลค่าจากทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่	KPI 4.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสวนสาธารณะที่เพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสวนสาธารณะในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี	ทะเบียน		สนง.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF4.4 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ	KPI 4.4 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	Data 4.4.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	แหล่ง	ไม่มี				
		Data 4.4.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดที่เปิดให้บริการนักท่องเที่ยว/ผู้เยี่ยมชม	แหล่ง	มี			สนง.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
VC 5 : พัฒนารูปแบบบริการการท่องเที่ยว								
CSF 5.1 การรับรองมาตรฐานที่พักและโรงแรม	KPI 5.1 ร้อยละของธุรกิจที่พักและโรงแรมได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 5.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง					
		Data 5.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง					
		Data 5.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง					
		Data 5.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest-house/ Home stay และโรงแรมทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี			สนง.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร การแสดงทางวัฒนธรรม	KPI 5.2 ร้อยละของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร การแสดงทางวัฒนธรรม เป็นต้น	Data 5.2.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง					
		Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนให้ขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น	แห่ง					
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก	KPI 5.3 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	รายการ	มี			สนง.พัฒนาชุมชน	
		Data 5.3.2 มูลค่าสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	บาท					

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.4 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ นำเที่ยว	KPI 5.4 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้ รับรองมาตรฐาน	Data 5.4.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้ รับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	
VC 6 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์								
CSF 6.1 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 6.1 จำนวนนักท่องเที่ยวและ รายได้จากการท่องเที่ยว ของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าว ไทยที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวของกลุ่ม ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่เพิ่มขึ้น	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	
		Data 6.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของ กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่ เพิ่มขึ้น	บาท	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	
CSF 6.2 การสร้างเรื่องราวและ ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 6.2 จำนวนเรื่องราวเชิง ประสบการณ์และ ประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ การท่องเที่ยวกลุ่มภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	Data 6.2.1 จำนวนเรื่องราวเชิง ประสบการณ์และเอกลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	เรื่อง	ไม่มี			สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.ประชาสัมพันธ์ จังหวัด	
		Data 6.2.2 จำนวนครั้งของการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ เอกลักษณ์การท่องเที่ยวผ่าน สื่อต่างๆ	ครั้ง	มี	ทะเบียน	ปี		

ตารางที่ 16 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.3 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 6.3 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยว กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	แห่ง	ไม่มี				

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติบนฐานทรัพยากรและเอกลักษณ์ของพื้นที่ เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยในปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาไม้ผลและการประมงให้ปลอดภัยและมี
ศักยภาพ ในการส่งออก

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ
(Product Champion : PC) “ผลไม้ปลอดภัย และผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย”

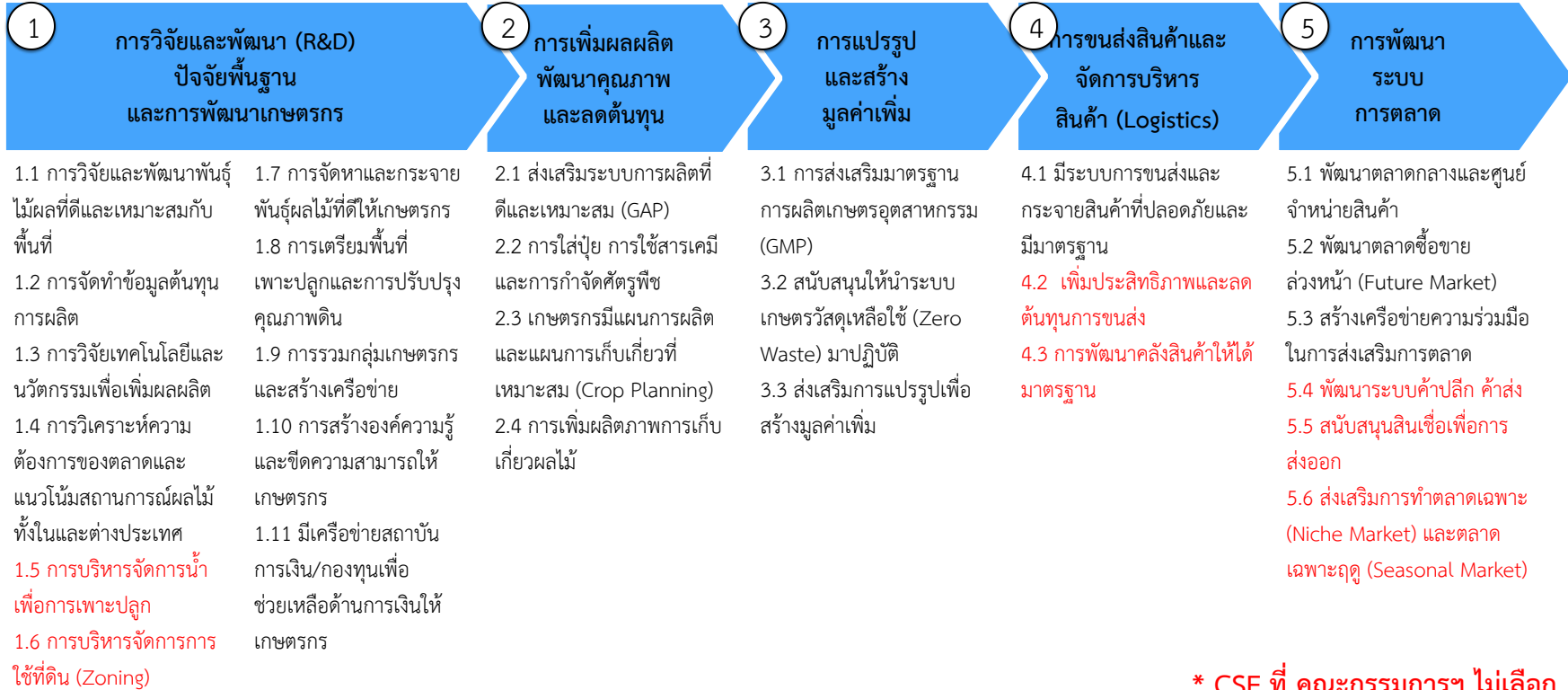
ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้าน เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาไม้ผลและการประมง ให้ปลอดภัยและมีศักยภาพ ในการส่งออก	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	- ผลไม้ปลอดภัย - ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

(ร่าง) ผลไม้ปลอดภัย

* CSF ที่ คณะกรรมการฯ ไม่เลือก

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลไม้ปลอดภัย และผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย”

ตารางที่ 18 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลไม้ปลอดภัย”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร								
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนา พันธุ์ไม้ผลที่ดีและ เหมาะสมกับพื้นที่	KPI 1.1 การรวบรวมจำนวนพันธุ์ ไม้ผลคุณภาพดีที่เหมาะสม กับพื้นที่	Data 1.1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ไม้ผล คุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	รายงาน	มี	วิจัย		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตร	ข้อมูลของทั้ง 4 จังหวัดในกลุ่มภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุน การผลิต	KPI 1.2 ข้อมูลต้นทุนการผลิต ไม้ผล จำแนกตามเขต พื้นที่ปลูกไม้ผลของทั้ง 4 จังหวัด	Data 1.2.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิตไม้ผล จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูกไม้ ผลของทั้ง 4 จังหวัด	รายงาน	มี			สำนักงานเกษตร จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	GPP
CSF 1.3 การวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิต	KPI 1.3 จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลผลิตผลไม้	Data 1.3.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตผลไม้	รายงาน	มี	วิจัย		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตร	
CSF 1.4 การวิเคราะห์ความ ต้องการของตลาด และแนวโน้ม สถานการณ์ผลไม้ทั้ง ในและต่างประเทศ	KPI 1.4 รายงานการวิเคราะห์ ความต้องการของตลาด และแนวโน้ม สถานการณ์ผลไม้ทั้งใน และต่างประเทศ	Data 1.4.1 รายงานการวิเคราะห์ความ ต้องการของตลาดและ แนวโน้มสถานการณ์ผลไม้ ทั้งในและต่างประเทศ	รายงาน	มี	ทะเบียน ตรวจ			

ตารางที่ 18 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลไม้ปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.7 การจัดการและกระจาย ผลไม้พันธุ์ดีให้ เกษตรกร	KPI 1.7.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนพันธุ์ผลไม้ ที่เหมาะสมกับพื้นที่และ ให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.7.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ผลไม้ที่ดี	คน	มี	สำรวจ	ปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	
	KPI 1.7.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่การเกษตร ที่ได้รับการสนับสนุน พันธุ์ผลไม้ที่เหมาะสม กับพื้นที่และให้ผลผลิต ที่ดี	Data 1.7.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่ปลูกยางที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ผลไม้ที่ดี	ร้อยละ	มี		ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด	
CSF 1.8 การเตรียมพื้นที่ เพาะปลูกและการ ปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 1.8 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ ได้รับการเตรียมและ ปรับปรุงคุณภาพดิน	Data 1.8.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ ได้รับการเตรียมและ ปรับปรุงคุณภาพดิน	ไร่	มี	สำรวจ	ปี	สถานีพัฒนาที่ดิน	
CSF 1.9 การรวมกลุ่มเกษตรกร และสร้างเครือข่าย	KPI 1.9 จำนวนเครือข่ายและ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูก ผลไม้	Data 1.9.1 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกผลไม้	เครือข่าย/ กลุ่ม	มี		ปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด

ตารางที่ 18 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลไม้ปลอดภัย” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.10 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร	KPI 1.10 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถ	Data 1.10.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถ	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด/อำเภอ/ตำบล	
CSF 1.11 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกร	KPI 1.11 จำนวนเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกร	Data 1.11.1 จำนวนเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกร	เครือข่าย	มี		ปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด	
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน								
CSF 2.1 ส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP)	KPI 2.1 จำนวนสวนผลไม้ที่ได้รับการรับรองระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP)	Data 2.1.1 จำนวนสวนผลไม้ที่ได้รับการรับรองระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP)	ไร่	ไม่มี				
CSF 2.2 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	KPI 2.2.1 การตรวจวัดคุณภาพดินและสารพิษตกค้างในดิน	Data 2.2.1 ปริมาณสารพิษตกค้างในดิน		ไม่มี		ปี		
	KPI 2.2.2 การอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรเรื่องการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ และการกำจัดศัตรูพืชโดยที่ไม่ต้องใช้สารเคมี	Data 2.2.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมให้ความรู้เรื่องการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ และการกำจัดศัตรูพืชโดยที่ไม่ต้องใช้สารเคมี	ราย	มี		ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด/อำเภอ/ตำบล สำนักงานพัฒนาที่ดิน	

ตารางที่ 18 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลไม้ปลอดภัย” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.3 เกษตรกรมีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 2.3.1 ผลผลิตผลไม้ต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1 ปริมาณผลผลิตผลไม้ต่อไร่ (กก./ไร่)	กก.	มี		ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด	
	KPI 2.3.2 การรวบรวมแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	Data 2.3.2 แผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	แผน	ไม่มี		ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด	
CSF 2.4 การเพิ่มผลิตภาพการเก็บเกี่ยวผลไม้	KPI 2.4.1 ผลผลิตผลไม้ต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 ปริมาณผลผลิตผลไม้ต่อไร่ (กก./ไร่)	กก./ไร่	มี		ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด	
	KPI 2.4.2 การตรวจสอบคุณภาพผลไม้เรื่องสารพิษตกค้าง	Data 2.4.2 ข้อมูลการตรวจสอบสารพิษตกค้างในผลไม้	%	มี		ปี		
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม								
CSF 3.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	Data 3.1.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	โรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	
CSF 3.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	KPI 3.2 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	Data 3.2.1 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	โรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	

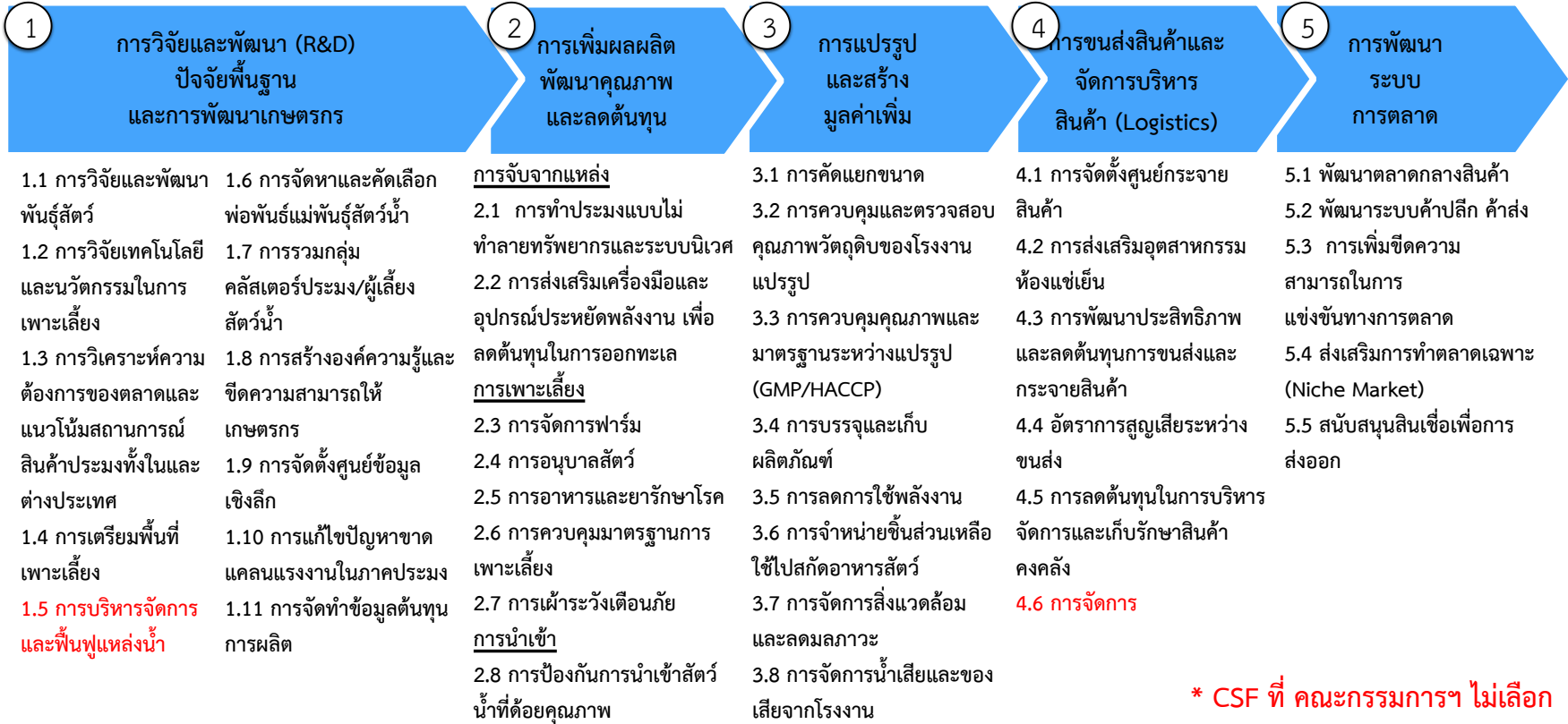
ตารางที่ 18 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลไม้ปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 ส่งเสริมการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 3.3 จำนวนโรงงานแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	Data 3.3.1 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่ม	โรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด	
VC 4 : การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)								
CSF 4.1 มีระบบการขนส่งและ กระจายสินค้าที่ ปลอดภัยและมี มาตรฐาน	KPI 4.1 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการขนส่งและ กระจายสินค้ามีระบบ การขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมี มาตรฐาน	Data 4.1.1 จำนวนผู้ประกอบการด้าน การขนส่งและกระจายสินค้า มีระบบการขนส่งและ กระจายสินค้าที่ปลอดภัย และมีมาตรฐาน	ราย	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
VC 5 : การพัฒนาระบบการตลาด								
CSF 5.1 พัฒนาตลาดกลางและ ศูนย์จำหน่ายสินค้า	KPI 5.1.1 จำนวนผู้ค้าผลไม้	Data 5.1.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็น ผู้ค้าอย่าง	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
	KPI 5.1.2 จำนวนสหกรณ์สวน ผลไม้ใน 4 จังหวัด	Data 5.1.2 จำนวนสหกรณ์สวนผลไม้ใน 4 จังหวัด	กลุ่ม	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด	
	KPI 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการ ขายผ่านตลาดกลาง ผลไม้	Data 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการขาย ผ่านตลาดกลางผลไม้	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี		

ตารางที่ 18 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลไม้ปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.2 พัฒนาตลาดซื้อขาย ล่วงหน้า (Future Market)	KPI 5.2.1 ปริมาณผลไม้ ที่มีการซื้อ ขายผ่านตลาดซื้อขาย ล่วงหน้า	Data 5.2.1 ปริมาณผลไม้ที่มีการซื้อขาย ผ่านตลาดซื้อขายล่วงหน้า	ตัน	มี	ทะเบียน	วัน/ สัปดาห์		
CSF 5.3 สร้างเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาด	KPI 5.3 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดผลไม้	Data 5.3.1 จำนวนเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาดผลไม้	เครือข่าย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร								
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนา พันธุ์สัตว์น้ำที่ดีและ เหมาะสมกับพื้นที่	KPI 1.1 การรวบรวมจำนวนพันธุ์ สัตว์น้ำคุณภาพดีที่ เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์สัตว์น้ำ คุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	รายงาน					ข้อมูลของทั้ง 4 จังหวัดในกลุ่มภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย
CSF 1.2 การวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อ เพิ่มผลผลิต	KPI 1.2 จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ	Data 1.2.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ผลผลิตการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ	รายงาน					
CSF 1.3 การวิเคราะห์ความ ต้องการของตลาด และแนวโน้ม สถานการณ์สินค้า ประมงทั้งในและ ต่างประเทศ	KPI 1.3 รายงานการวิเคราะห์ ความต้องการของตลาด และแนวโน้ม สถานการณ์สินค้า ประมงทั้งในและ ต่างประเทศ	Data 1.3.1 รายงานการวิเคราะห์ ความต้องการของตลาด และแนวโน้มสถานการณ์ สินค้าประมงทั้งในและ ต่างประเทศ	รายงาน					

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.4 การเตรียมพื้นที่ เพาะเลี้ยง	KPI 1.4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่เพาะเลี้ยงที่ ได้รับการเตรียมและ ปรับปรุงคุณภาพน้ำ	Data 1.4.1 จำนวนพื้นที่เพาะเลี้ยงที่ ได้รับการเตรียมและปรับปรุง คุณภาพน้ำ	ไร่					
CSF 1.6 การจัดการและคัดเลือก พ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำ	KPI 1.6.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนพันธุ์สัตว์น้ำ ที่เหมาะสมกับพื้นที่และ ให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.6.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนพันธุ์สัตว์น้ำที่ดี	คน					
	KPI 1.6.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ สัตว์น้ำที่เหมาะสมกับ พื้นที่และให้ผลผลิตที่ดี	Data 1.6.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่ปลูกยางที่ได้รับ การสนับสนุนพันธุ์สัตว์น้ำที่ดี	ร้อยละ					
CSF 1.7 การรวมกลุ่มคลัสเตอร์ ประมง/การเลี้ยง สัตว์น้ำ	KPI 1.7 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ	Data 1.7.1 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ	เครือข่าย/ กลุ่ม					สำนักงานสหกรณ์ จังหวัด
CSF 1.8 การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ ให้เกษตรกร	KPI 1.8 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมเพื่อเสริมสร้าง องค์ความรู้และขีด ความสามารถ	Data 1.8.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับ การอบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ ความรู้และขีดความสามารถ	คน					

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.9 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูล เชิงลึก	KPI 1.9 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูล เชิงลึกเรื่องประมงและ สัตว์น้ำ	Data 1.9.1 ศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเรื่องประมง และสัตว์น้ำ	ศูนย์					
CSF 1.10 การแก้ไขปัญหาขาด แคลนแรงงานในภาค ประมง	KPI 1.10.1 จำนวนแรงงานในภาค ประมงแยกเป็นแรงงาน ไทย/ต่างด้าว	Data 1.10.1 จำนวนแรงงานในภาคประมง แยกเป็นแรงงานไทย/ต่าง ด้าว	คน					
	KPI 1.10.2 จำนวนแรงงานในภาค ประมงแยกเป็นแรงงาน ไทย/ต่างด้าวที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนอย่าง ถูกต้องตามกฎหมาย	Data 1.10.2 จำนวนแรงงานในภาคประมง แยกเป็นแรงงานไทย/ ต่างด้าวที่ได้รับการขึ้น ทะเบียนอย่างถูกต้องตาม กฎหมาย	คน					
CSF 1.11 การจัดทำข้อมูลต้นทุน การผลิต	KPI 1.11 ข้อมูลต้นทุนการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ	Data 1.11.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิต เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	รายงาน					
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน								
CSF 2.1 การทำประมงแบบไม่ ทำลายทรัพยากรและ ระบบนิเวศ	KPI 2.1 จำนวนครีวเรือที่ทำ การประมงแบบไม่ ทำลายทรัพยากรและ ระบบนิเวศ	Data 2.1.1 จำนวนครีวเรือที่ทำ การประมงแบบไม่ทำลาย ทรัพยากรและระบบนิเวศ	ครีวเรือ					

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.2 การส่งเสริมเครื่องมือและอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน เพื่อลดต้นทุนในการออกทะเล	KPI 2.2 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมเครื่องมือและอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน เพื่อลดต้นทุนในการออกทะเล	Data 2.2.1 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมเครื่องมือและอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน เพื่อลดต้นทุนในการออกทะเล	ครัวเรือน					
CSF 2.3 การจัดการฟาร์ม	KPI 2.3 จำนวนฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับการบริหารจัดการ	Data 2.3.1 จำนวนฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับการบริหารจัดการ	ไร่					
CSF 2.4 การอนุบาลสัตว์น้ำ	KPI 2.4 การพัฒนามาตรฐานให้แก่โรงอนุบาลสัตว์น้ำ	Data 2.4.1 จำนวนโรงอนุบาลสัตว์น้ำที่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน	โรงงาน					
CSF 2.5 การอาหารและยารักษาโรค	KPI 2.5.1 การให้ความรู้เรื่องอาหาร โรคระบาดและยารักษาโรคในสัตว์น้ำแก่เกษตรกร	Data 2.5.1 จำนวนครัวเรือนที่ได้ความรู้เรื่องอาหาร โรคระบาดและยารักษาโรคในสัตว์น้ำแก่เกษตรกร	ครัวเรือน					
	KPI 2.5.2 ร้อยละโรคระบาดในสัตว์น้ำลดลง	Data 2.5.2 ร้อยละโรคระบาดในสัตว์น้ำ	ร้อยละ					
CSF 2.6 การควบคุมมาตรฐานการเพาะเลี้ยง	KPI 2.6 จำนวนฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับการควบคุมมาตรฐานการเพาะเลี้ยง	Data 2.6.1 จำนวนฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับการควบคุมมาตรฐานการเพาะเลี้ยง	ไร่					

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.7 การแผ้วถางที่ดิน	KPI 2.7 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วม โครงการการแผ้วถาง ที่ดิน	Data 2.7.1 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วม โครงการการแผ้วถางที่ดิน	ชุมชน					
CSF 2.8 การป้องกันการนำเข้า สัตว์น้ำที่ด้อยคุณภาพ	KPI 2.8 จำนวนผู้กระทำผิด กฎหมายทางการประมง ด้านประมงทะเล การนำเข้าสัตว์น้ำที่ ด้อยคุณภาพ จำแนก ตามประเภทความผิด	Data 2.8.1 จำนวนผู้กระทำผิดกฎหมาย ทางการประมง ด้านประมง ทะเล การนำเข้าสัตว์น้ำที่ ด้อยคุณภาพ จำแนกตาม ประเภทความผิด	คน					
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม								
CSF 3.1 การคัดแยกขนาด	KPI 3.1 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับ การให้ความรู้เรื่องการ คัดแยกขนาดสัตว์น้ำ/ ประมง	Data 3.1.1 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับ การให้ความรู้เรื่องการคัด แยกขนาดสัตว์น้ำ/ประมง	ครัวเรือน					
CSF 3.2 การควบคุมและ ตรวจสอบคุณภาพ วัตถุดิบของโรงงาน แปรรูป	KPI 3.2 จำนวนโรงงานแปรรูปที่ ได้รับมาตรฐานเกี่ยวกับ การควบคุมและ ตรวจสอบคุณภาพ วัตถุดิบ	Data 3.2.1 จำนวนโรงงานแปรรูปที่ ได้รับมาตรฐานเกี่ยวกับ การควบคุมและตรวจสอบ คุณภาพวัตถุดิบ	โรงงาน					

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 การควบคุมคุณภาพ และมาตรฐานระหว่าง แปรรูป GMP/HACCP	KPI 3.3 จำนวนโรงงานแปรรูปที่ ได้รับมาตรฐาน GMP/HACCP	Data 3.3.1 จำนวนโรงงานแปรรูปที่ ได้รับมาตรฐาน GMP/HACCP	โรงงาน					
CSF 3.4 การบรรจุและเก็บ ผลิตภัณฑ์	KPI 3.4 จำนวนกลุ่มเกษตรกร แปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ที่ผ่านการติดตาม/อบรม เทคโนโลยีการแปรรูป ผลิตภัณฑ์สัตว์และ บรรจุภัณฑ์	Data 3.4.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกรแปรรูป ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผ่าน การติดตาม/อบรมเทคโนโลยี การแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์ และบรรจุภัณฑ์	กลุ่ม					
CSF 3.5 การลดการใช้พลังงาน	KPI 3.5 ร้อยละการใช้พลังงานใน การเลี้ยงสัตว์น้ำ/ประมง ลดลง	Data 3.5.1 จำนวนร้อยละพลังงานที่ใช้ ในการเลี้ยงสัตว์น้ำ/ประมง	ร้อยละ					
CSF 3.6 การจำหน่ายชิ้นส่วน เหลือใช้ไปสกัดอาหาร สัตว์	KPI 3.6 มูลค่าการจำหน่าย ชิ้นส่วนเหลือใช้ไปสกัด อาหารสัตว์	Data 3.6.1 มูลค่าการจำหน่ายชิ้นส่วน เหลือใช้ไปสกัดอาหารสัตว์	บาท					
CSF 3.7 การจัดการสิ่งแวดล้อม และลมนลภาวะ	KPI 3.7 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับ การให้ความรู้เรื่อง การจัดการสิ่งแวดล้อม และลมนลภาวะ	Data 3.7.1 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับ การให้ความรู้เรื่องจัดการ สิ่งแวดล้อมและลมนลภาวะ	ครัวเรือน					

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย” (ต่อ)

หัวข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.8 การจัดการน้ำเสียและ ของเสียจากโรงงาน	KPI 3.8 จำนวนโรงงานที่มีระบบ การจัดการน้ำเสียและ ของเสีย	Data 3.8.1 จำนวนโรงงานที่มีระบบ การจัดการน้ำเสียและ ของเสีย	โรงงาน					
VC 4 : การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)								
CSF 4.1 การจัดตั้งศูนย์ กระจายสินค้า	KPI 4.1 การจัดตั้งศูนย์กระจาย สินค้าที่ได้มาตรฐาน	Data 4.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าที่ ได้มาตรฐาน	ศูนย์					
CSF 4.2 การส่งเสริม อุตสาหกรรมห้องแช่ เย็น	KPI 4.2 จำนวนอุตสาหกรรมห้อง แช่เย็นที่ได้รับมาตรฐาน	Data 4.2.1 จำนวนอุตสาหกรรมห้องแช่ เย็นที่ได้รับมาตรฐาน	แห่ง					
CSF 4.3 การพัฒนา ประสิทธิภาพและลด ต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 4.3 ร้อยละต้นทุนการขนส่ง และการกระจายสินค้า ประมงที่ลดลง	Data 4.3.1 จำนวนต้นทุนการขนส่งและ การกระจายสินค้าประมง	ร้อยละ					
CSF 4.4 อัตราการสูญเสีย ระหว่างขนส่ง	KPI 4.4 การนำเทคโนโลยีเข้ามา ใช้ในการขนส่งและ กระจายสินค้าประมง	Data 4.4.1 จำนวนผู้ให้บริการด้าน โลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐานสากล	ราย					

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.5 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง	KPI 4.5 จำนวนคลังสินค้าประมงที่ได้รับการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ	Data 4.5.1 จำนวนคลังสินค้าประมงที่ได้รับการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ	ราย					
VC 5 : การพัฒนาระบบการตลาด								
CSF 5.1 พัฒนาตลาดกลางสินค้าประมง	KPI 5.1.1 จำนวนชาวประมงรายย่อย	Data 5.1.1 จำนวนชาวประมงรายย่อย	คน					
	KPI 5.1.2 จำนวนสหกรณ์/คัสเตอร์สัตว์น้ำและประมง	Data 5.1.2 จำนวนสหกรณ์/คัสเตอร์สัตว์น้ำและประมง	กลุ่ม					
	KPI 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการขายผ่านตลาดกลางสัตว์น้ำและสินค้าประมง	Data 5.1.3 ปริมาณและมูลค่าการขายผ่านตลาดกลางสัตว์น้ำและสินค้าประมง	บาท					
CSF 5.2 พัฒนาระบบค้าปลีกค้าส่ง	KPI 5.2 ครัวเรือนที่ได้รับความรู้เรื่องการจัดการเพื่อพัฒนาระบบค้าปลีกค้าส่ง	Data 5.2.1 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับความรู้เรื่องการจัดการเพื่อพัฒนาระบบค้าปลีกค้าส่ง	ครัวเรือน					

ตารางที่ 19 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.3 การเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขันทางการตลาด	KPI 5.3 ครัวเรือนที่ได้รับความรู้ เรื่องการเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขันทางการตลาด	Data 5.3.1 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับ ความรู้เรื่องการเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน ทางการตลาด	ครัวเรือน					
CSF 5.4 ส่งเสริมการทำตลาด เฉพาะ (Niche Market)	KPI 5.4 ส่งเสริมการทำตลาด เฉพาะ (Niche Market)	Data 5.4.1 จำนวนผู้ประกอบการใน ตลาดเฉพาะ (Niche Market) สัตว์น้ำและสินค้า ประมง	คน					
CSF 5.5 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อ การส่งออก	KPI 5.5 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการ ส่งออก	Data 5.5.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ ได้รับสินเชื่อเพื่อการส่งออก	เครือข่าย					

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลไม้ปลอดภัย และผลิตภัณฑ์อาหารทะเลปลอดภัย”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ 3 การพัฒนาไม้ผลและการประมงให้ปลอดภัยและมีศักยภาพในการส่งออก เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยในปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมและขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวการเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

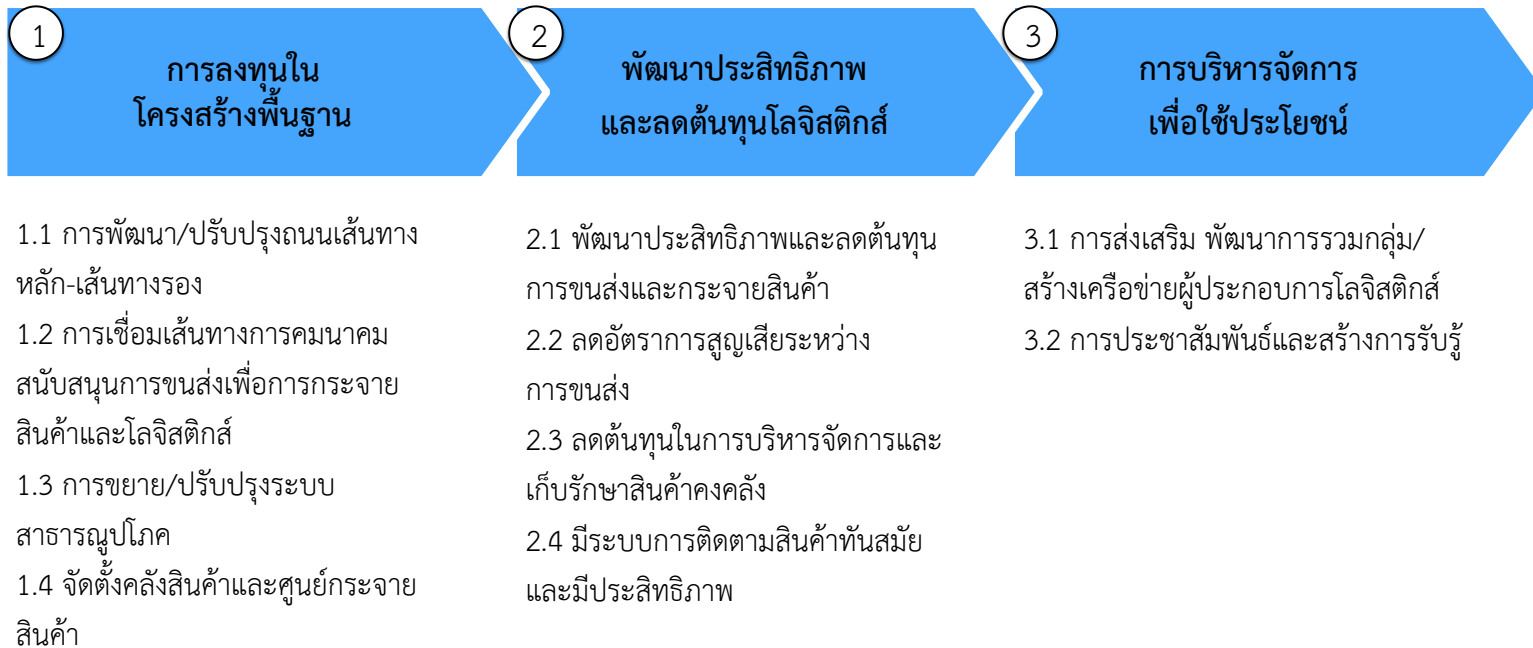
ตารางที่ 20 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมและขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวการเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิต	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

(ร่าง) การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม เพื่อการค้าและการท่องเที่ยว

3.4.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพหรือประเด็นสำคัญ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

ตารางที่ 21 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน								
CSF 1.1 การพัฒนา/ปรับปรุง ถนนเส้นทางหลัก- เส้นทางรอง	KPI 1.1 การพัฒนา/ปรับปรุง ถนนเส้นทางหลัก- เส้นทางรองเพิ่มขึ้น	Data 1.1.1 จำนวนความยาวถนน เส้นทางหลัก-เส้นทางรอง ที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	กิโลเมตร	มี	สำรวจ	ปี	สนง.ทางหลวง	
CSF 1.2 การเชื่อมเส้นทาง คมนาคมสนับสนุน การขนส่งเพื่อการ กระจายสินค้าและ โลจิสติกส์	KPI 1.2 ร้อยละต้นทุนโดยรวม ของการขนส่งเพื่อ การกระจายสินค้าและ โลจิสติกส์ลดลง	Data 1.2.1 ข้อมูลต้นทุนโดยรวมของ การขนส่งเพื่อการกระจาย สินค้าและ โลจิสติกส์	ร้อยละ	ไม่มี				
CSF 1.3 การขยาย/ปรับปรุง ระบบสาธารณูปโภค	KPI 1.3.1 การขยาย/ปรับปรุง ระบบน้ำประปา	Data 1.3.1 จำนวนสถานีน้ำประปา ชุมชน	แห่ง	มี	ทะเบียน		สนง.พัฒนาชุมชน	
	KPI 1.3.2 การขยาย/ปรับปรุง ระบบไฟฟ้า	Data 1.3.2 พื้นที่การให้บริการไฟฟ้า (กฟภ.)	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน		สนง.พัฒนาชุมชน	
	KPI 1.3.3 การขยาย/ปรับปรุง ระบบโทรศัพท์	Data 1.3.3 พื้นที่การให้บริการโทรศัพท์	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน		สนง.พัฒนาชุมชน	

ตารางที่ 21 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 (ต่อ) การขยาย/ปรับปรุงระบบสาธารณสุขภาค	KPI 1.3.4 การขยาย/ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ต	Data 1.3.4 พื้นที่การให้บริการอินเทอร์เน็ต	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน		สนง.พัฒนาชุมชน	
CSF 1.4 จัดตั้งคลังสินค้าและศูนย์กระจายสินค้า	KPI 1.4 จัดตั้งคลังสินค้าและศูนย์กระจายสินค้า	Data 1.4.1 จำนวนคลังสินค้าและศูนย์กระจายสินค้า	แห่ง	มี	ทะเบียน		สนง.พาณิชย์	
VC 2 : พัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์								
CSF 2.1 พัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า	KPI 2.1 ร้อยละต้นทุนโดยรวมของการขนส่งและกระจายสินค้าลดลง	Data 2.1.1 ข้อมูลต้นทุนโดยรวมของการขนส่งและกระจายสินค้า	ร้อยละ	ไม่มี				
CSF 2.2 ลดอัตราการสูญเสียระหว่างการขนส่ง	KPI 2.2 ร้อยละอัตราการสูญเสียระหว่างการขนส่งลดลง	Data 2.2.1 ข้อมูลอัตราการสูญเสียระหว่างการขนส่ง	ร้อยละ	ไม่มี				
CSF 2.3 ลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง	KPI 2.3 ร้อยละต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลังลดลง	Data 2.3.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง	ร้อยละ	ไม่มี				

ตารางที่ 21 : (ร่าง) แผนผังรายการสถิติทางการ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.4 มีระบบการติดตาม สินค้าทันสมัยและมี ประสิทธิภาพ	KPI 2.4 ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ มีระบบการติดตามสินค้า ทันสมัยและมี ประสิทธิภาพ	Data 2.4.1 จำนวนผู้ให้บริการด้าน โลจิสติกส์มีระบบการติดตาม สินค้าทันสมัยและมี ประสิทธิภาพ	ราย	ไม่มี				
VC 3 : การบริหารจัดการเพื่อใช้ประโยชน์								
CSF 3.1 การส่งเสริม พัฒนาการรวมกลุ่ม/ สร้างเครือข่าย ผู้ประกอบการโลจิสติกส์	KPI 3.1 การส่งเสริม พัฒนา การรวมกลุ่ม/สร้าง เครือข่ายผู้ประกอบการ โลจิสติกส์	Data 3.1.1 จำนวนกลุ่ม/เครือข่าย ผู้ประกอบการโลจิสติกส์	กลุ่ม/ เครือข่าย	มี	ทะเบียน		สนง.ขนส่ง	
CSF 3.2 การประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้	KPI 3.2.1 ผู้มาใช้บริการด้าน โลจิสติกส์เพิ่มขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนผู้มาใช้บริการด้าน โลจิสติกส์	คน	*			สนง.ขนส่ง	
	KPI 3.2.2 ร้อยละจากรายได้ ผู้ประกอบการผู้ให้บริการ ด้านโลจิสติกส์เพิ่มขึ้น	Data 3.2.2 ข้อมูลรายได้ของ ผู้ประกอบการผู้ให้บริการ ด้านโลจิสติกส์	ร้อยละ	ไม่มี				
	KPI 3.2.3 การเพิ่มการประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้ผ่านสื่อ ต่างๆ	Data 3.2.3 จำนวนครั้งของการ ประชาสัมพันธ์และ สร้างการรับรู้ผ่านสื่อต่างๆ	ครั้ง	ไม่มี				

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพหรือประเด็นสำคัญ “การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมเพื่อการค้าและการท่องเที่ยว”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมและขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้รองรับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวการเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยในปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

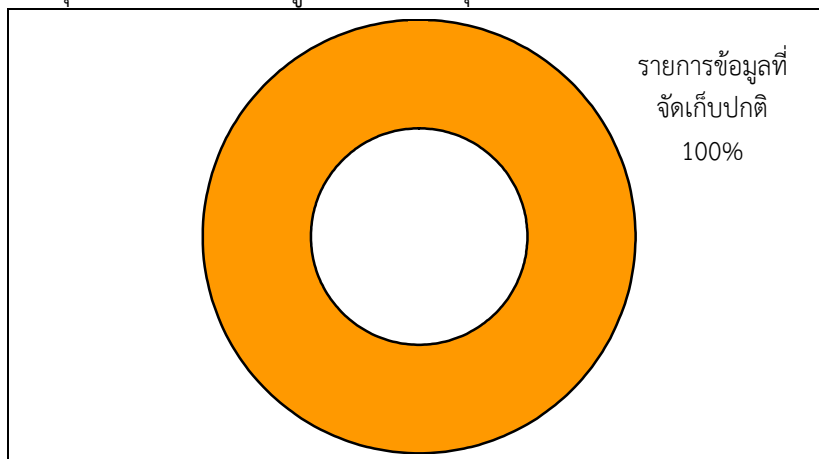
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจ ยางพาราและปาล์มน้ำมัน โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ยางพาราและปาล์มน้ำมัน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 23 รายการ โดยเป็นรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา” ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 23 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ยางพารา)

ในส่วนของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน” ที่ได้ยกร่างหวังข้อมูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว อยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อนำเสนอคณะทำงานฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 - 4 ที่ได้ยกร่างห่วงโซ่มูลค่าพร้อมแผนผังรายการสถิติทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่แผนผังรายการสถิติทางการดังกล่าว โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด เพื่อนำเสนอคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดต่อไป

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

ในภาพรวม คณะที่ปรึกษาขอเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ โดยแบ่งประเภทของชุดข้อมูลเป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

ตารางที่ 22 : แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ

ประเภทชุดข้อมูล	แนวทางการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่มีการจัดเก็บหลายหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือ - จัดทำนิยามความแตกต่างของข้อมูลแต่ละหน่วยงาน - เลือกประเภทข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ขาดความสมบูรณ์เนื่องจากการจัดเก็บไม่ต่อเนื่องต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือเพิ่มความถี่ในการจัดทำข้อมูล - จัดทำคณะกรรมการร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล - วางแผนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ยังไม่มีข้อมูลเนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบจัดเก็บ	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีไม่มีข้อมูล ควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาข้อมูลที่จำเป็น

ดังนั้น เพื่อให้แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการในระยะยาว 4 ปีข้างหน้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ควรมีการดำเนินกิจกรรมหลักๆ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูลสถิติทางการ

1.1 การพัฒนาบุคลากร กำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรในเรื่องการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ตลอดจนจัดฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ ตั้งแต่การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจ/อุตสาหกรรม โดยใช้โมเดลทางธุรกิจต่างๆ เช่น BCG Model และ SWOT Analysis เป็นต้น การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors - CSFs) ความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัด (KPIs) และแผนงานโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาชุดข้อมูล (Data List) และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และติดตามประเมินผลความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดรวมถึงนโยบายที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดในอนาคตได้ต่อไป

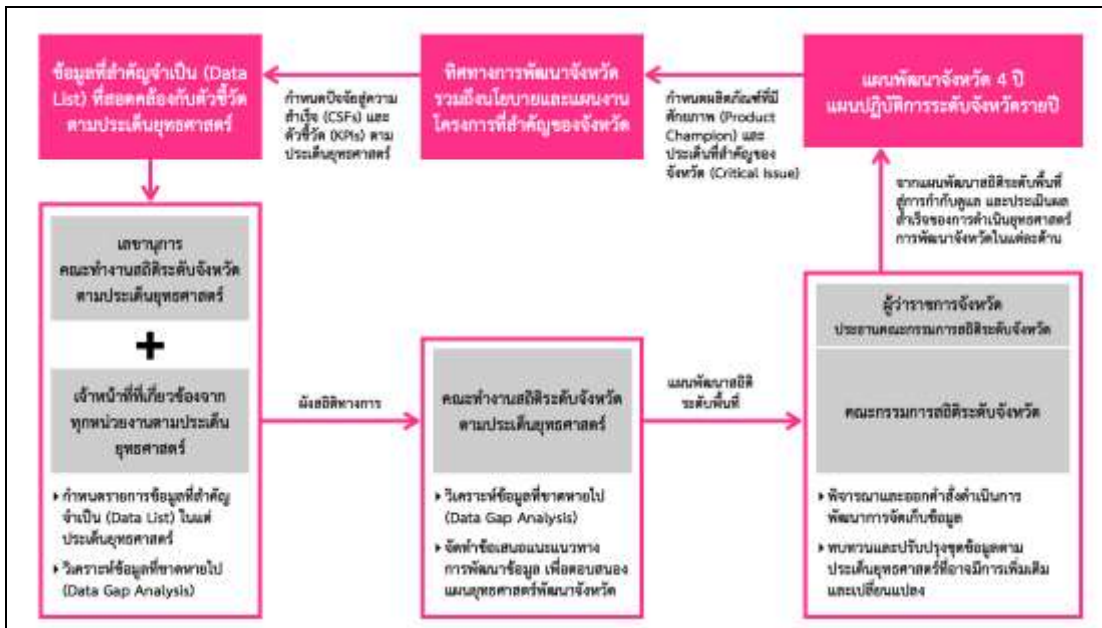
1.2 กลไกการประสานงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เชื่อมโยง และบูรณาการข้อมูล ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมในเรื่องระบบข้อมูลสถิติและสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงพื้นที่ โดยประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

1.3 การบริหารจัดการงบประมาณ จัดให้มีการจัดสรรงบประมาณในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจระดับพื้นที่ รวมถึงใช้ในการประเมินผลโครงการต่างๆ ในจังหวัด

2. ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

เพื่อเติมเต็มในส่วนข้อมูลที่ขาดหายไป ลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการประเมินคุณภาพข้อมูล เลขาธิการของคณะกรรมการสำนักงานสถิติระดับกลุ่มจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากทุกหน่วยงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ควรบูรณาการการทำงานร่วมกันในการกำหนดรายการข้อมูลที่สำคัญจำเป็น (Data List) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ก่อนนำเสนอคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด แต่ละคณะ เพื่อประเมินความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้สถานภาพของข้อมูล จากนั้น จึงนำเรียนคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งดำเนินการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่อาจจะมีการเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตามแผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ ดังนี้

แผนภาพที่ 3 : ขั้นตอนการผลักดันแผนพัฒนาสถิติสู่กระบวนการพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติการราชการประจำปี

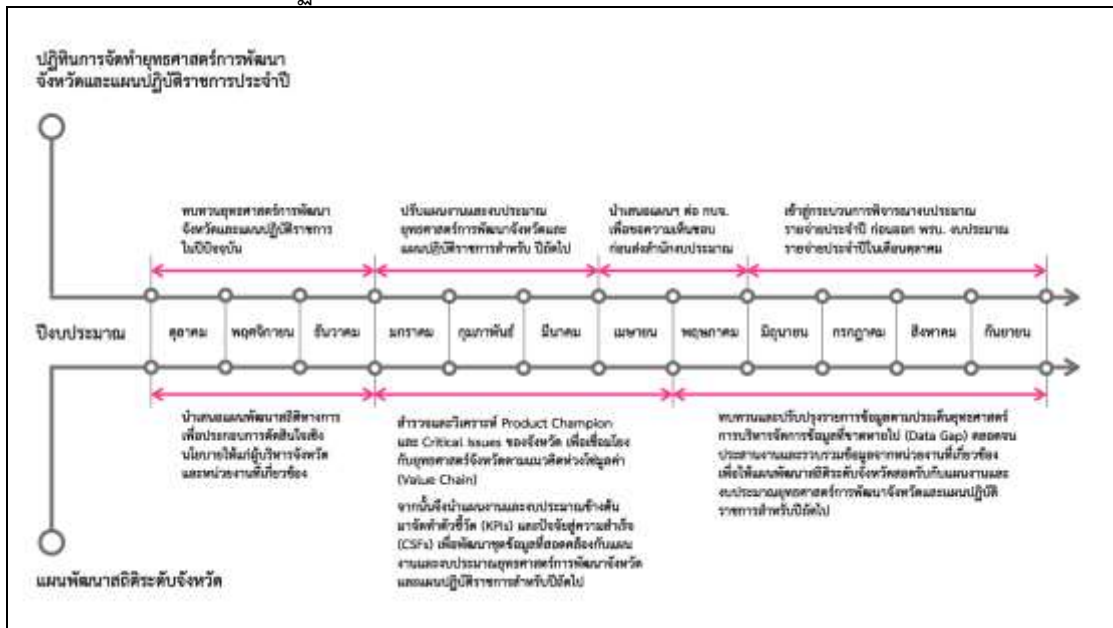

3. ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

ควรจัดให้มีการนำข้อมูลและสารสนเทศในระดับพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสารสนเทศภาครัฐเพื่อการตัดสินใจ เพื่อบูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ รวมถึงพัฒนาระบบนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจบริหารบ้านเมืองของผู้บริหาร (Business Intelligence - BI) ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการราชการประจำปีอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถประยุกต์ใช้ชุดข้อมูลสถิติเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการคิด วิเคราะห์ และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการราชการประจำปี เห็นควรจัดแผนการทำงาน (Workflow) เพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการราชการประจำปี ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 4 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปี

นอกจากนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด ไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

1. การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ที่สอดคล้องและต่อเนื่อง แม้มีการโยกย้าย/ปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ก็สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง
2. การจัดทำคำนิยามคำอธิบายข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดมาตรฐาน เกิดความเข้าใจและจำกัดความที่ตรงกัน ในข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ทั้งในระดับพื้นที่ และระดับประเทศ
3. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัดและผู้จัดเก็บข้อมูล เพื่อลดความซ้ำซ้อน ของการจัดเก็บข้อมูล และเพื่อความชัดเจนในการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญ ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลมีคุณภาพมากขึ้น
4. การจัดระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
5. การจัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจ และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ อาทิ การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล การประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานรับผิดชอบ การสร้างความเข้าใจเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูล สถิติจากยุทธศาสตร์ระดับชาติไปสู่ระดับพื้นที่ และการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ เชิงพื้นที่ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลในการวางแผนและบริหารจัดการงานโครงการต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ เป็นต้น

ตารางที่ 23 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรงานสถิติและแผน	สถิติจังหวัด/OSM	- ฝึกอบรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะในการวางแผน วิเคราะห์ ตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) แก่บุคลากรงานสถิติและแผน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง												
การสำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issues : CI) ของจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	คณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดและคณะทำงาน	- สำรวจทะเบียนข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ เพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลให้เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - สำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด - วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและนโยบายที่สำคัญของจังหวัด												
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	OSM/สำนักงานจังหวัด/สำนักงานสถิติจังหวัด	- จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป												

ตารางที่ 23 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)												
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
การบริหารจัดการข้อมูล ที่ขาดหายไป (Data Gap)	OSM/สำนักงานสถิติ จังหวัด/หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	- นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน/ร่างแผนพัฒนา สถิติระดับจังหวัดต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งการ ในการจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาด หายไป (Data Gap) - จัดทำแบบรายงานความก้าวหน้าการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap)													
ทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูล ตามประเด็นยุทธศาสตร์	OSM/สำนักงานสถิติ จังหวัด/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	- ทบทวน ศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็น ยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่ตรง ตามความต้องการและเป็นปัจจุบัน													
ประสานงานและรวบรวมข้อมูล จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตาม แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	OSM/สำนักงานสถิติ จังหวัด/หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	- รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5 ปีย้อนหลัง โดยประมาณเท่าที่สามารถรวบรวมได้													
การจัดประชุมคณะกรรมการสถิติ ระดับกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	คณะกรรมการสถิติ	- นำเสนอแผนผังรายการสถิติทางการในประเด็น ยุทธศาสตร์ที่เหลือ เพื่อตรวจสอบความพร้อม ของข้อมูล และจะได้กำหนดผู้รับผิดชอบ ในการพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	▲	▲	▲	▲	▲								

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. (2556). **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยประจำปี พ.ศ. 2558 - 2561**.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองนำอยู่	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	8. การพัฒนาสุขภาวะ	13. การบริหารจัดการน้ำ
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
4. อุตสาหกรรมการผลิต	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคอเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยว จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

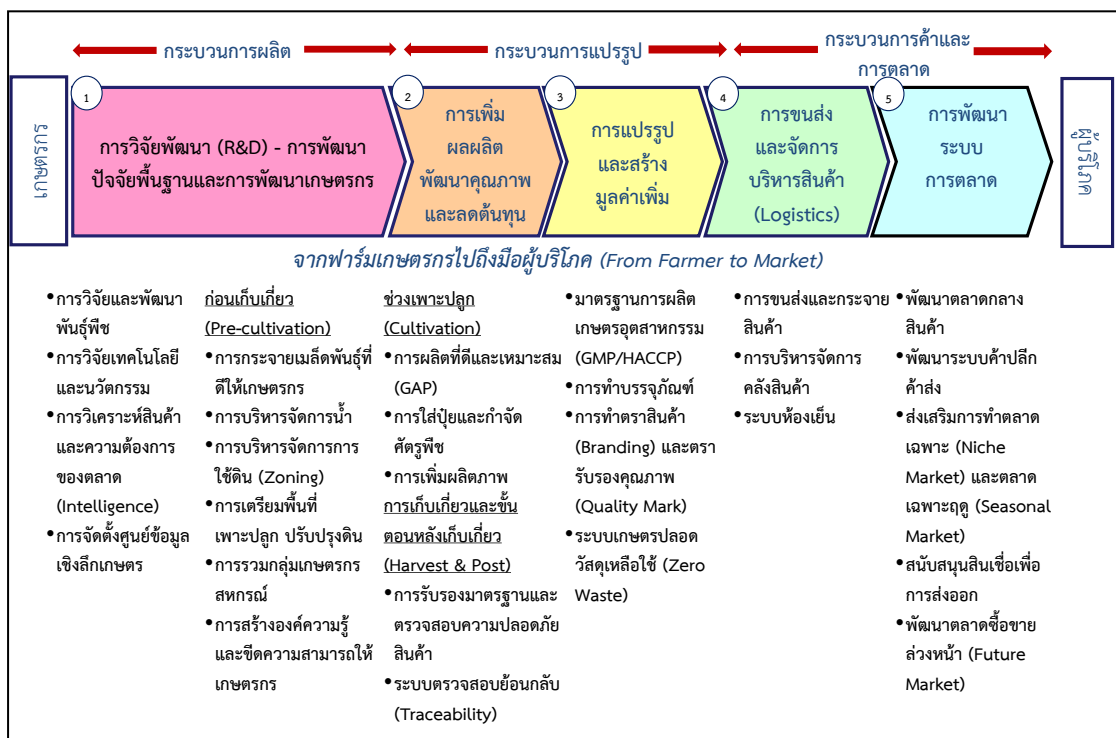
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทย ที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวน แผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางดำเนินการมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากร การเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

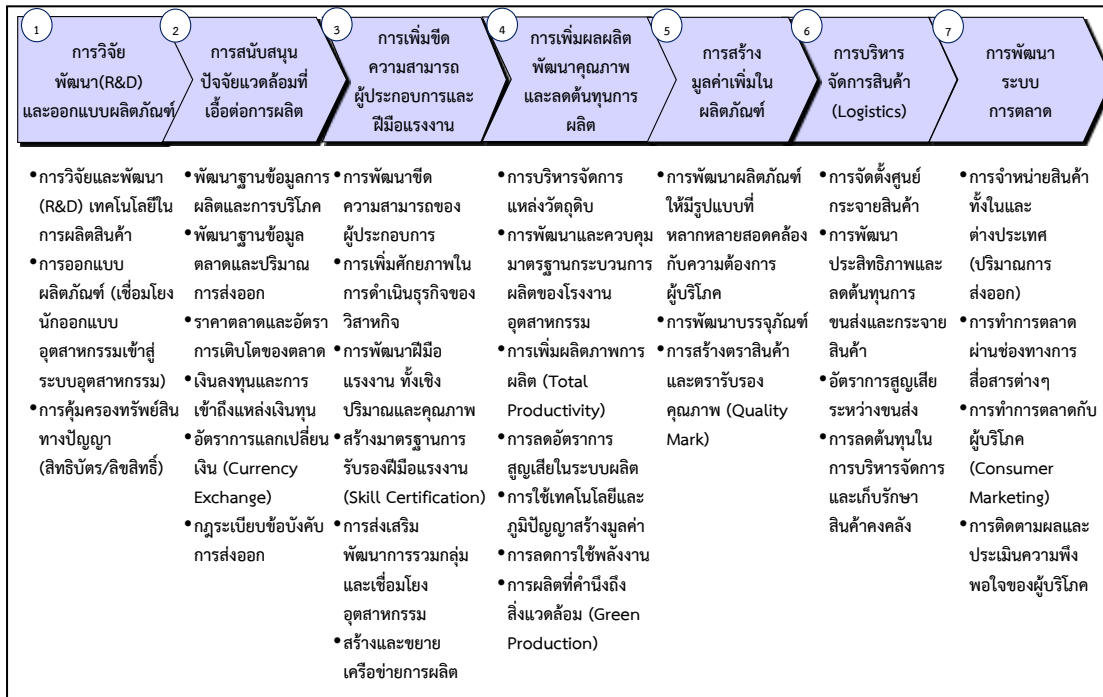

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

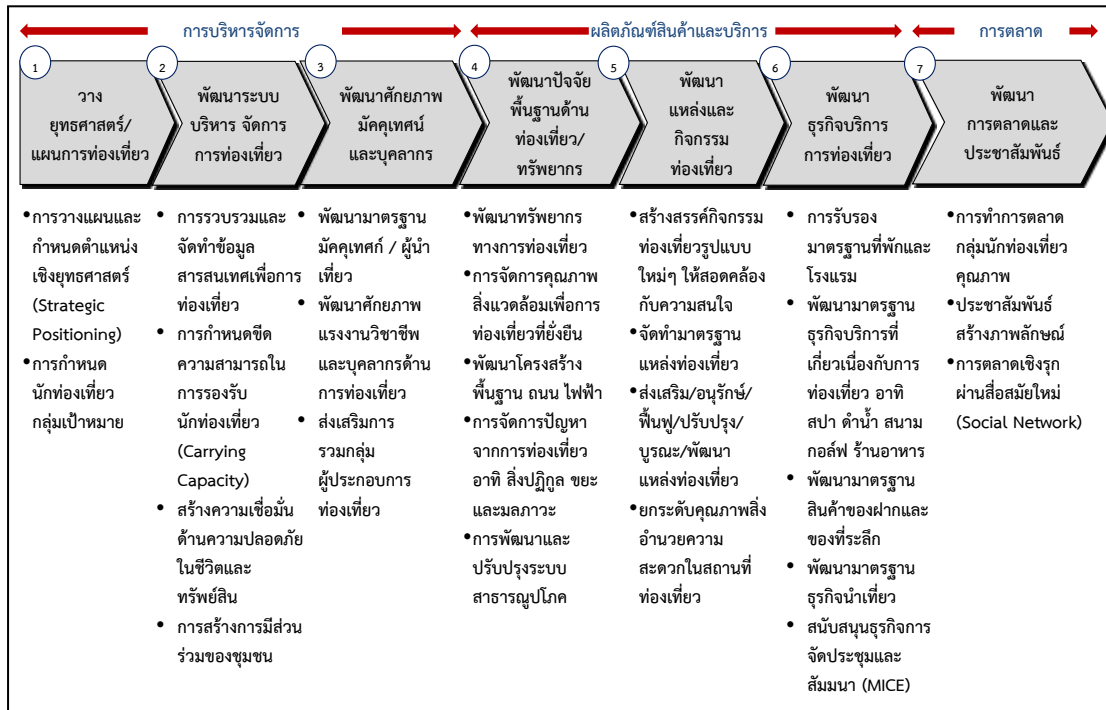
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนนรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศติอุกกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

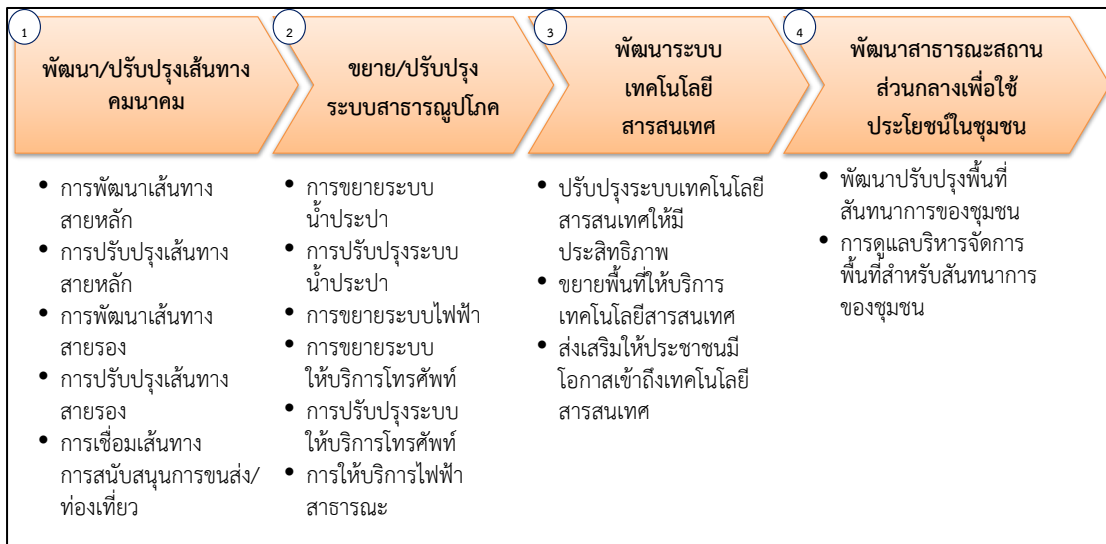
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

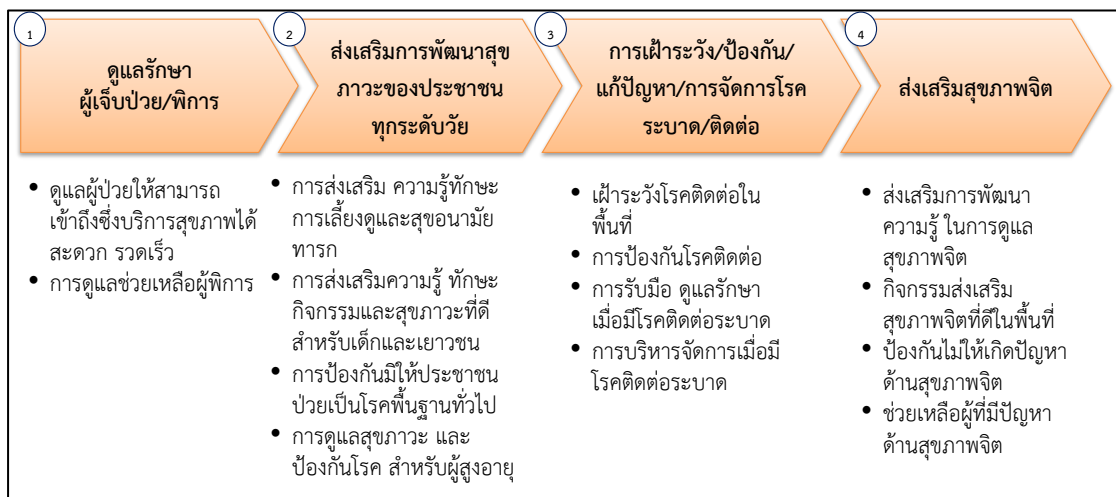
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

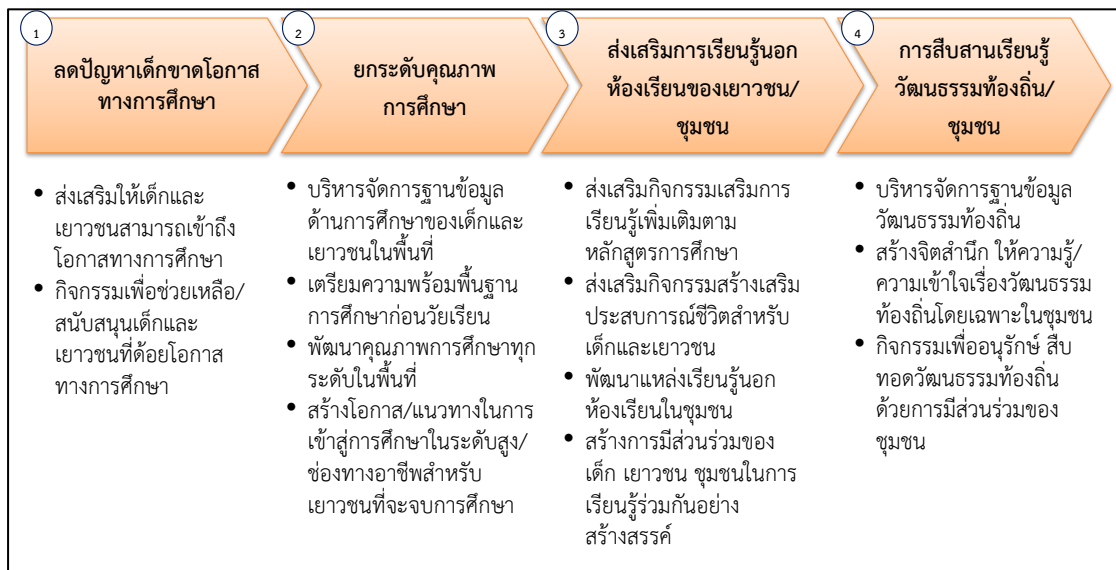
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาปลีกย่อยที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่ช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาคารว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

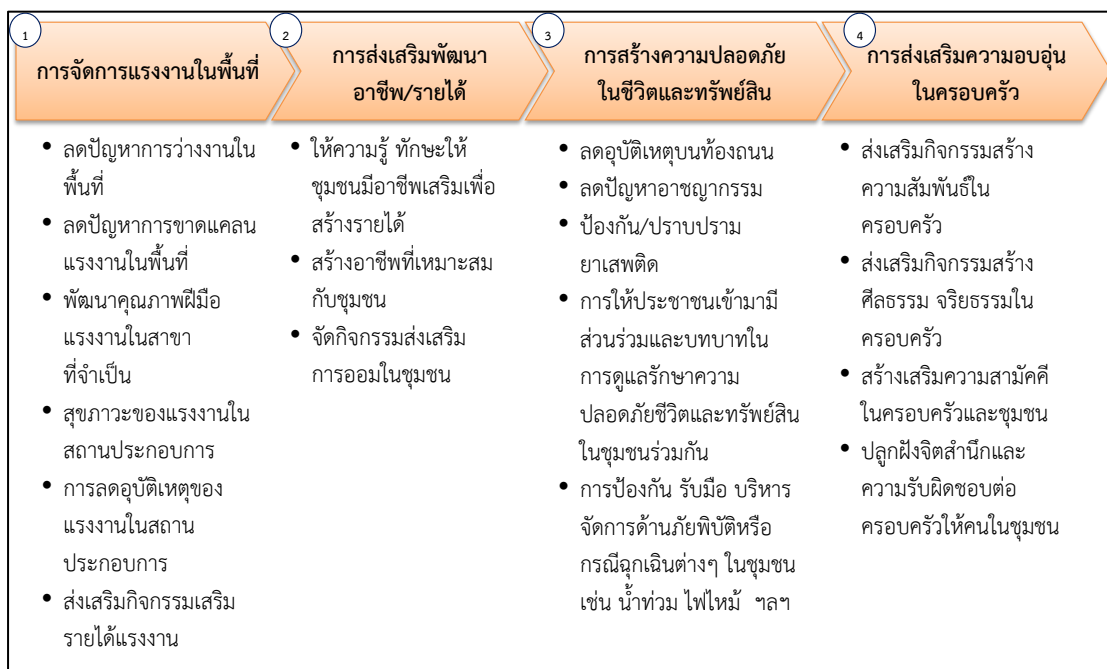
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

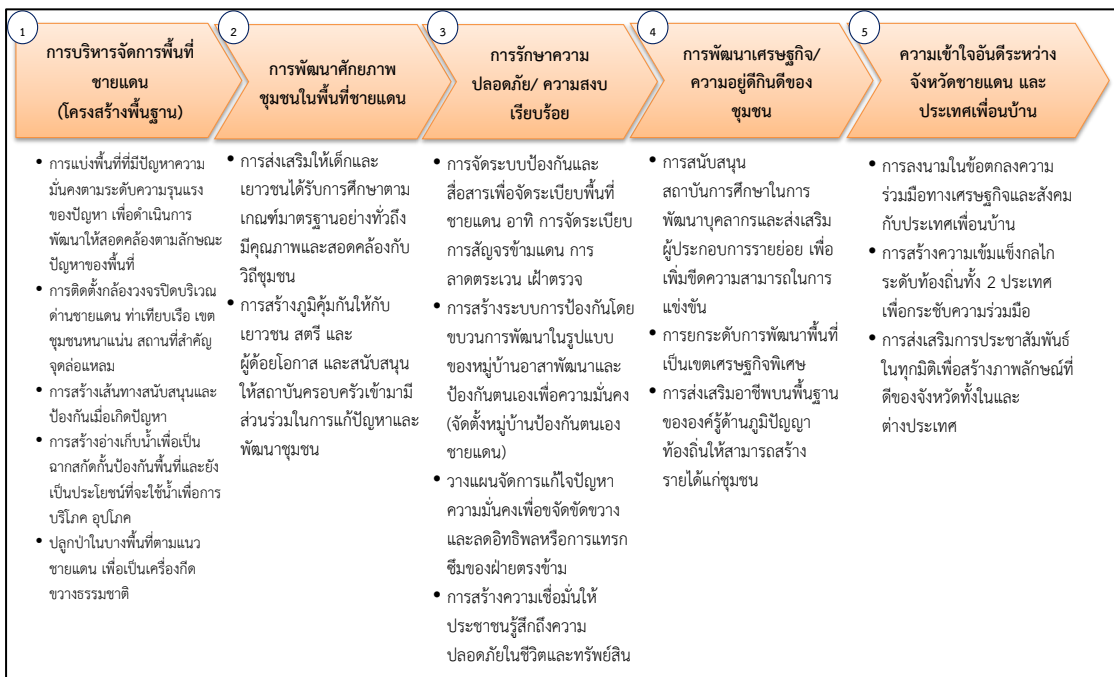
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนทางจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศคือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตั้งวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

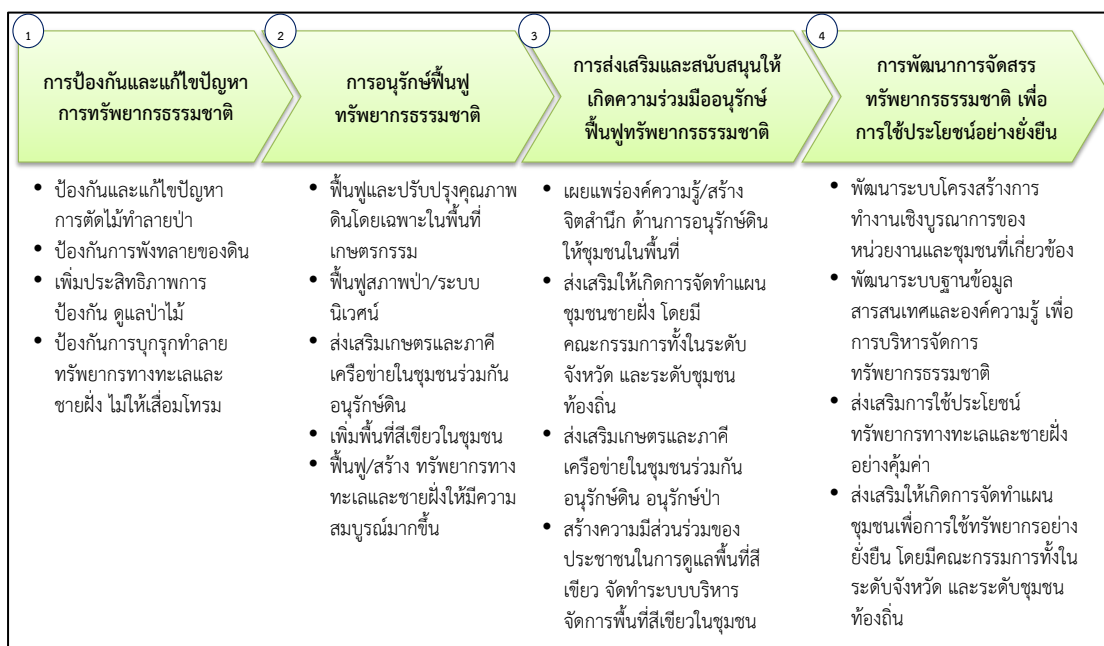
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

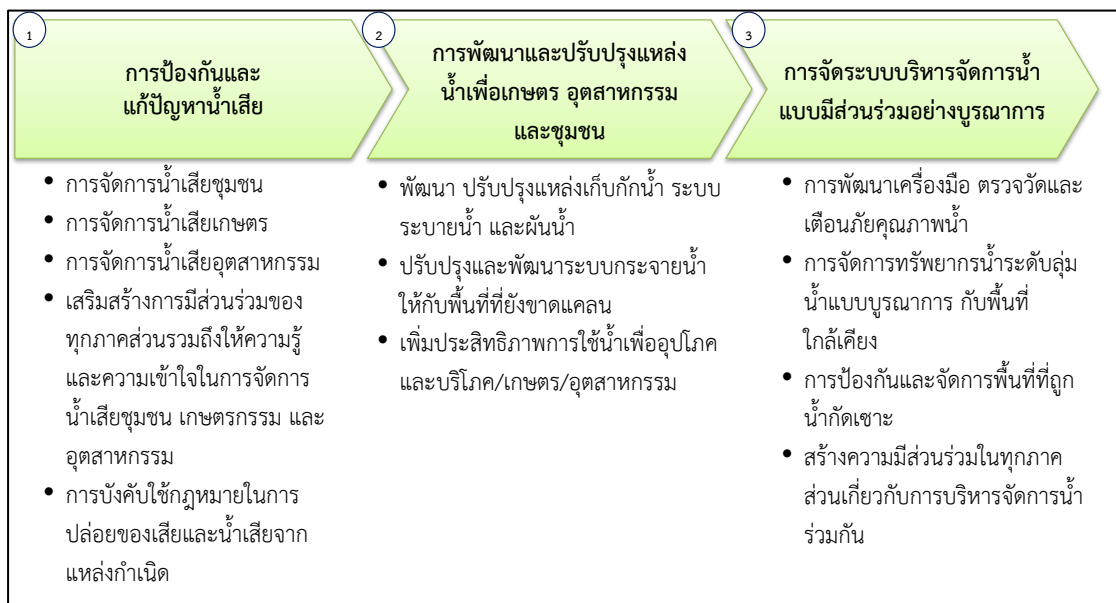
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสียและน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

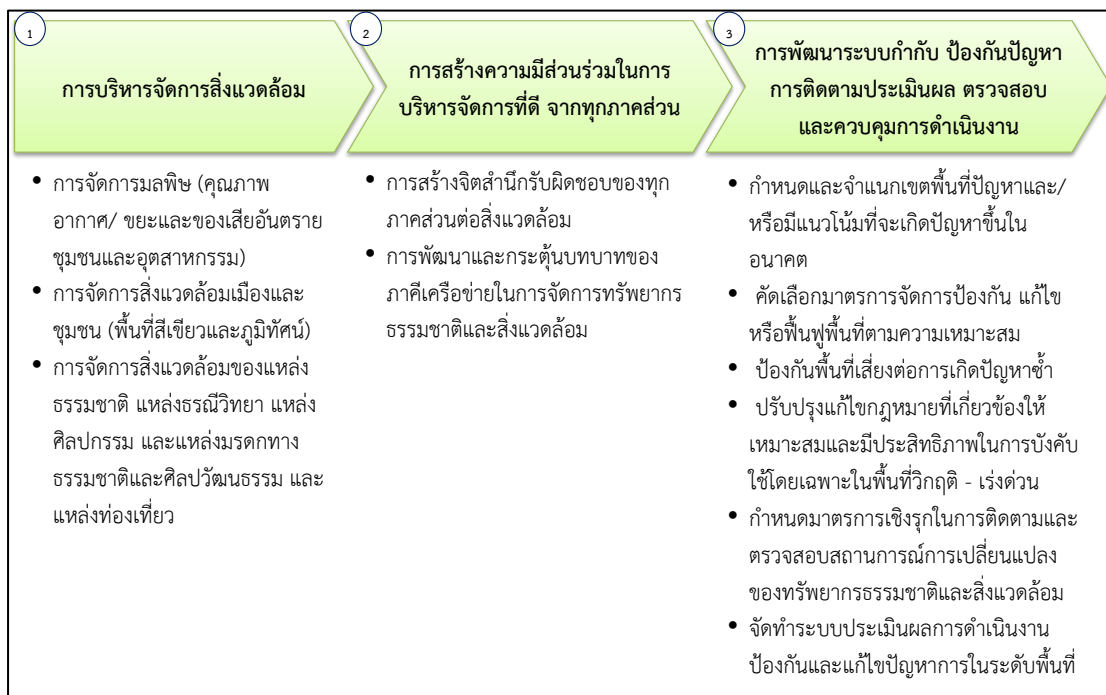
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ประเทศ ภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล
 - เขตการปกครอง อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - เผยแพร่ได้ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ไทย อังกฤษ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - สัมภาษณ์
 - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ขนาดตัวอย่าง.....
 - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ทะเบียน
 - รายงาน
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - .doc, docx .xls, .xlsx .csv .pdf .txt
 - อื่นๆ (ระบุ)
 - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - Oracle DB2 MS SQL My SQL
 - อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ค

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

